

Kandidati južnokoroških kmetov Možje našega zaupanja

Za volitev v občni zbor Kmetijske zbornice za Koroško, v odbore okrajnih kmečkih zbornic in v krajevne kmečke odbore v nedeljo, 14. novembra 1971, je Skupnost južnokoroških kmetov (Gemeinschaft der Südkärntner Bauern) vložila svoje kandidatne liste. Zahteve in koristi vseh kmetov, najemnikov in užitarjev na gospodarsko zastopalem ozemlju južne Koroške bodo zastopali in za njihovo enakopravnost s kmeti v severnih predelih dežele se bodo borili:

v občnem zboru Kmetijske zbornice za Koroško:

Mirko Kumer, pd. Črčej
na Blatu pri Pliberku

Mirko Kumer, pd. Črčej, je že tretjič nosilec liste Skupnosti južnokoroških kmetov za Kmetijsko zbornico. On je vzoren gospodar, ugleden prosvetar in vesten občinski mož, kar smo videli v občinski hiši občine Blato in vidimo sedaj že leta sem v občinski hiši mestne občine Pliberk. Ta dejstva je tudi priznala avstrijska država, ko mu je državni predsednik podelil častni naslov ekonomskega svetnika.

CELOVEC:

Anton Krušič, pd. Rupej
v Velinji vasi, Bilčovs

Val. Waldhauser, pd. Podnar
v Podnu

Tomaž Koban, pd. Šmon, Št. Gandolf
Franc Roblek, pd. Pušcl, Sele
Janez Korenjak, pd. Jančič, Trebnje pri Šmarjeti v Rožu

Boštjan Malle, pd. Činkovc, Rute pri Št. Janžu v Rožu

Anton Tusch, pd. Robec, Plešerka pri Hodišah

BELJAK:

Ludvik Lesjak, pd. Postranjak
na Bregu pri Rožeku

Pavel Sima, pd. Leben
v Pulpačah

Franci Wutti, pd. Pajovc na Ločilu

Jože Strauss, pd. Rezic, Dob pri Logi vasi

Janez Lepuschitz, pd. Fugar, Ravne

Janez Mikl, pd. Gašperč, Pečnica

Skupnost južnokoroških kmetov

(Gemeinschaft der Südkärntner Bauern)

Kongres narodnih skupnosti v Trbižu

V jeseni leta 1972 se bo vršil v Trbižu kongres narodnih manjšin, živečih na prostoru Alpe-Jadran. To je povedal v tork podpredsednik Federalistične unije evropskih narodnih manjšin dr. Reginald Vospernik v pogovoru z deželnim glavarjem Hansom Simo; navzoč je bil tudi direktor deželnih uradov dr. Hauer.

Zgoraj omenjenega kongresa se bodo udeležili: Francozi v pokrajini Aosti (Italija), Južni Tirolci, Ladinci, Slovenci iz Avstrije in Italije, gradiščanski Hrvatje in narodne manjšine iz Slovenije.

Prvi dan kongresa se bodo manjšine predstavile, naslednji dan bo posvečen problemu dvo- oziroma trojezičnosti. Tretjega dne bodo manjšine priredile izlete v Furlanijo-Julijsko krajino, Slovenijo in Koroško. Trbiž kot kraj kongresa so izbrali zaradi tega, ker tam Ladinci še danes govorijo tri jezike.

Ciklon v Indiji povzročil strašno razdejanje

Od petnajst do dvajset tisoč smrtnih žrtev, dva milijona pograšanih in en milijon ljudi brez strehe: to je strahoviti obračun ciklona, ki je ob koncu tedna zajel obalo indijske pokrajine Orissa in nekatere predele zahodne Bengalije. Področje, kjer je dvijal ciklon, je veliko 1500 kvadratnih kilometrov, na njem pa živi pet milijonov ljudi.

Zaradi ciklona je nastala nenadna plima, katere do pet metrov visok val je preplaval obširna področja ter porušil ceste in hiše.

Finančni minister pokrajine Orisse Mohanty je izjavil, da so petmetrski morski valovi prinesli s seboj toliko soli, da bo za leta naprej nemogoče obdelovati polja.

1				
2				
3				
4				
5	Skupnost južnokoroških kmetov (Gemeinschaft der Südkärntner Bauern)			

Kmetovalci južne Koroške! V nedeljo, 14. XI. 1971, bomo vsi tako dali glas za

„Skupnost južnokoroških kmetov“!

VAŽNO!

Šli bomo na volišče že v dopoldanskih urah, ker bodo volišča odprta samo do 12. ure. Vzeli bomo s seboj tudi osebno izkaznico.

Volili bomo listo 5

Volili bomo naše zastopnike za občinske kmečke odbore (Ortsbauernauschuß), za okrajno kmečko zbornico (Bezirksbauernkammer) in za deželno kmetijsko zbornico (Vollversammlung der Landwirtschaftskammer).

Vsak volivec mora izpolniti tri glasovnice, na vsaki glasovnici bomo napravili križec pri številki 5.

V občinah, v katerih ni bila vložena lista za občinski kmečki odbor, volimo naše zastopnike na listi Skupnosti južnokoroških kmetov v okrajne kmečke zbornice in v deželno kmetijsko zbornico. Na vsak način volimo vsi

LISTO 5

MIRKO KUMER:

Moje delo v Kmetijski zbornici

Ugotoviti sem moral, da se vrši delo v zbornici zelo strankarsko. Za predloge, ki so jih vložile manjšinske stranke, večinski svetniki niso hoteli glasovati, čeravno so bili predlogi dobri. Prav tako tudi manjšina ni hotela podpreti predlogov, ki jih je vložil Kärntner Bauernbund. Le malo kdaj se je zgodilo, da je bil kakšen predlog soglasno sprejet in odposlan ali zvezni vladi ali kmetijskemu ministrstvu ali pa predsedniški konferenci kmetijskih zbornic na Dunaju. Če so dobili kdaj od tam kakšen odgovor, nam na prihodnjem občnem zboru niso povedali. Zbornica pač daje samo pobude in predloge, sklepajo in odločajo o njih pa drugi. Ti pa seveda spet strankarsko. Ko preverijo, če bi jim to prineslo nove glasove, se za predlog odločijo, če pa je nevarnost, da bi jim ukrep utegnil simpatije volivcev zmanjšati, ga zavrnejo. Ker je kmečkega prebivalstva v Avstriji le 16—20 odstotkov in drugih potrošnikov 80 odstotkov in več, se je bilo najlažje zameriti pač kmečkemu prebivalstvu. Te so potem lastni ministri tolažili, češ da je v Avstriji še vedno boljše za kmete kot pa na Vzhodu, celo boljše kot pa v EGS.

Samo takrat, ko se je posrečilo dokazati, da je oskrba potrošnikov iz tuzemstva ogrožena in da bo potrebno uvažati živila iz vzhodnih držav in da tam cene rastejo, so se merodajni zganili in dovolili rahlo povi-

šanje cen ali pa previdno povišanje izvoza.

Jaz sem bil vedno nevtralen in glasoval za vsak predlog, ki je bil kmetom koristen.

Dvakrat na leto je zasedal živinorejski odbor zbornic. Dokler je bil v službi še stari ravnatelj živinorejskega oddelka dr. Körber, se je zbornica držala strogo načela, da bo javna roka pospeševala samo priznane pasme. Prepovedano je bilo tudi vsako križanje pasem. Ko pa je le-ta stopil v pokoj, se je vse sprostilo. Priznali so tudi črnobelo pasmo, in dovolili križanja med belimi in lisastimi in zdaj tudi med lisastim in pincgavskim govedom. Potem so dovolili tudi neko rjavo, bušam podobno govedo, za rejski okraj v dolini reke Lieser in sklenili delati poskuse s križanjem pijemontezarjev na belo govedo. To je enostransko mesnata pasma, ki ima le toliko mleka, da se tele preživi. Zato teh krav ni treba molziti, teleta se pasejo zraven krav kot jagnjeta pri ovcah.

Bilo je govora tudi o konjih, ki še dobro gredu za izvoz v Italijo. Poskušali naj bi še z umetnim osemenovanjem kobil, kjer pa je težava, ker se konjsko seme ne da zmrzno ohraniti.

Zelo so pospeševali svinjerejo. V Celovcu je zbornica zgradila poskusno pitališče, kamor vsak rejec da na pitanje štiri pujske od gnezda pasemske svinje. Šele potem,

(Dalje na 5. strani)

Za okrajne odbore kmečkih zbornic:

VELIKOVEC:

Ignac Domej, pd. Zgonc
v Rinkolah pri Pliberku

Miha Slugovc, pd. Plešovnik
na Lancovi pri Škocjanu

Rajmund Greiner, pd. Uranšek v Globasnici

Jože Golavčnik, pd. Golavčnik v Zagorjah pri Žitari vasi

Jože Partl, pd. Črnk na Bistrici v Podjuni

Adolf Kanzian, pd. Zablacan, Apače

Janez Kuchling, pd. Hauser v Štriholčah

Nixon: Tito osebnost brez primere v sedanjem svetu

Tito je v tork končal svoj šestdnevni državni obisk v Združenih državah Amerike. Na čast visokega gosta je predsednik Nixon v Beli hiši priredil predsedniku Titu slovesno večerjo, na kateri je Nixon pozdravil Tita z naslednjimi besedami:

Gospod predsednik, gospa Broz, spoštovani gostje iz Jugoslavije in vsi spoštovani gostje iz Združenih držav! Kakor sem predsedniku Titu že omenil, se nočoj v mislih vračam k spominom na čase, ko so na stolu, kjer sedi danes on, sedeli drugi veliki svetovni voditelji, bodisi Winston Churchill, Charles de Gaulle, Adenauer, Nehru ali Sukarno. Premišljam o teh in drugih voditeljih in o jugoslovanskem predsedniku Titu, našem nočojšnjem cenjenem gostu.

Ljudje, ki sem jih omenil, so vodili države, ki so bile po velikosti ozemlja in številu prebivalstva večje od Jugoslavije, vendar lahko zatrdim, da noben svetovni voditelj, ki je bil s častmi sprejet v tej dvorani, ni osebno srečal ter kot šef države in vlade spoznal več svetovnih voditeljev kot jugoslovanski predsednik Tito. Kdor je torej tako srečen, da mu je dana priložnost za pogovor z njim, se pogovarja s človekom, ki je o svetovnih razmerah toliko, če ne še boljše poučen kot katerikoli voditelj na svetu. To nam veliko pove in ne samo o takem človeku, temveč tudi o njegovi državi.

Jugoslavija je tako velika kot naša zvezna država Wyoming. Šteje 20 milijonov ljudi, pripadnikov različnih narodov. Pod vodstvom predsednika Tita zastopa politiko, ki se navadno imenuje „politika neuvrščanja“, a bi ji jaz preprosto rekel politika, ki si prizadeva imeti dobre stike z vsemi državami ne glede na njihovo filozofijo, zemljepisno lego in vsebino. Zato našega cenjenega gosta po vsem svetu sprejemajo s častmi in s spoštovanjem.

Dokazal je, da je mogoče imeti dobre stike z državami, ki se sicer same med seboj ne razumejo najbolje. Zato je predsednik

V BEOGRADU JE ZASEDALA MEŠANA KOMISIJA

V Beogradu se je končalo redno 18. zasedanje jugoslovansko-italijanskega mešanega odbora, ki ga predvideva člen 8 posebnega statuta priloge londonskega sporazuma.

Razgovori so se končali s podpisom skupnega zapisnika, je rečeno v skupnem sporočilu.

Na zasedanju so proučili ukrepe, ki so jih obe strani sprejele v interesu etničnih skupin. Razpravljali so med drugim o vprašanjih, ki se nanašajo na svobodno uporabo jezika, dvojezično poimenovanje krajev, pravično zastopstvo, in svobodo izražanja, da se omogoči svoboden razvoj etničnih skupin.

Strokovnjaki so na zasedanju poročali o izpolnitvi programa kulturne izmenjave v pretekli dobi. Ugotovljeno je, da je ta program izpolnjen in da so rezultati koristni. Odbor je strokovnjakom zaupal nalogo, da proučijo nekatere aspekte nadaljnega napredka kulturne izmenjave.

Mešani odbor je, se poudarja v sporočilu tisku, izčrpno proučil probleme šol etničnih skupin in status šolnikov. V zvezi s tem so poverili strokovnjake, da predložijo sklepno poročilo. Dogovorili so se, da se podaljša mandat pedagoškima svetnikoma. Odbor je pozitivno ocenil pobude, ki so bile v pretekli dobi podvzete na področju didaktičnih in materialnih pogojev dela šol, kot so: študijski seminarji, šolski izleti, oskrbovanje s šolskimi knjigami, oskrbovanje šolskih knjižnic z novimi knjigami in drugo.

Na koncu sporočila se omenja, da bo prihodnji sestanek predsednikov mešanega odbora ob koncu aprila 1972. leta v Jugoslaviji.

V GRČIJI ARETIRANIH 36 LJUDI

Grško ministrstvo za javni red je sporočilo, da je policija aretirala 36 oseb pod obtožbo, da so se ukvarjali s subverzivno in teroristično dejavnostjo.

Med aretiranimi sta tudi dva voditelja prepovedane grške komunistične stranke Haralambos Dekpoulos in Dimitros Partsalides, ki sta živela v Sovjetski zvezi in vzhodni Evropi nad 25 let.

Grško ministrstvo je sporočilo, da so pri aretiranih našli orožje.

Tito osebnost, ki ji ni primere v današnjem svetu. Zgodovina se ga bo spominjala ne samo kot voditelja v vojni, temveč še bolj kot voditelja v miru, kot človeka, ki se trudi za stvar miru, za kar se trudimo tudi mi. Zato so bili pogovori, ki sem jih imel z njim pred letom dni, izredno koristni in konstruktivni.

Prijateljska država s pogumnim ljudstvom

Vem, da se mi boste vsi v tej dvorani, tudi tisti naši gostje, ki ste po rodu iz Jugo-

Težak boj slovanskih in drugih manjšin na Madžarskem

V prejšnji številki (44) smo prinesli našim bralcem članek, pod naslovom »Slovenščina in naša materinščina«, v katerem smo na kratko opisali razmere, v katerih se učijo materinščine učenci iz devetih porabskih vasi, kjer živijo naši rojaki. Tokrat pa bi radi naše bralce seznanili s položajem vseh slovanskih in drugih narodnih skupnosti na Madžarskem, ki bijejo težak boj za uveljavitev osnovnih manjšinskih pravic.

Članek, ki ga je priobčil madžarski list »Elet és iradalom« v Budimpešti, precej obširno govori o položaju narodnih skupnosti na Madžarskem, je pisan razmeroma objektivno ter prikazuje tudi slabosti in napake uradnih krogov, zraven pa kaže na določeno dobro voljo, da bi se zaščitile osnovne pravice manjšin ter se preprečila njihova asimilacija.

Prav zaradi te objektivnosti madžarskega časopisa in velike aktualnosti glede narodnih skupnosti vobče, ga priobčujemo tudi v Našem tedniku. (Op. ured.)

Na Madžarskem ni mogoče več najti zaskoženih posedelov, kjer bi živeli predvsem pripadniki posameznih narodnostnih manjšin. Po prvi svetovni vojni se je dobršen del srbskega življa preselil v Jugoslavijo. Četr milijona Nemcev se je odselilo v Nemčijo, med Češkoslovaško in Madžarsko pa je prav tako prišlo do izmenjave prebivalstva.

Več kot sto tisoč južnih Slovanov (Hrvatov, Srbov in Slovencev), kolikor jih je danes na Madžarskem, je raztresenih v enajstih županijah in v sto in enem mestu ali naselbinah. Demokratična zveza južnih Slovanov na Madžarskem vsako leto obišče dobršen del teh krajev. Celotno tiste, do katerih še ni zgrajena niti makadamska cesta. Predstavniki zveze imajo ob teh priložnostih razna predavanja in prirejajo kulturne prireditve. Južni Slovani imajo tudi svoje lokalne kulturno-umetniške skupine, ki uživajo pomoč občin in zadrug. Radijska postaja v Bečuahu ima vsak dan ob pol osmih zvečer polurni program v materinem jeziku teh manjšin. Poleg tega imajo študenti — bodoči učitelji slavistike s fakultete v Pečuahu v novejšem času za južnoslovansko manjšino popularno-znanstvena predavanja in organizirajo literarne večere.

Kljub vsemu temu pa je to še vedno premalo. Ni, na primer, dovolj knjig v jezikih narodnostnih manjšin po vaseh. Ne gre za čitalnice, te je najti v glavnem povsod, ampak primanjkuje knjig v srbohrvatskem jeziku. Če se tu in tam tudi najde kakšna knjiga, je prastara in neuporabna. Vprašanje je, ali so sploh potrebne. V nekaterih vaseh

slavije, tako kakor milijoni Američanov pridružili v zdravici, ki jo izrekam ne samo človeku, predsedniku Titu, voditelju miru, temveč državi, z neustrašnim ljudstvom, državi, s katero imamo prijateljske stike, kar nam je v veliko zadovoljstvo, ter prihodnosti te države in vseh držav na svetu, ki so ji podobne. Morda so te države po ozemlju in številu prebivalstva majhne, vendar so ponosne, cenijo svojo neodvisnost in imajo vso pravico do neodvisnosti. Mi to spoštujemo.

Nazdravljam človeku, ki brani pravico vsake države na svetu, da si izbira svojo lastno pot, da ima svojo lastno politiko, človeku, ki se bojuje za neodvisnost in mir v svetu predsedniku Titu.

namreč, kamor je s prizadevanjem ministrstva za prosveto ali občine tudi prispela kakšna knjiga, se je na njej nabiral prah po policah. Torej? Vzbuditi je treba veselje do branja. Toda, kje začeti? Razumljivo, v šolah. Tam, kjer je pouk v materinščini. Tam, kjer so učitelji za pouk jezikov narodnostnih manjšin. Profesorji s fakultet in visokih šol pa vedo, kaj vse lahko stori pedagog, ki predava v jezikih narodnosti.

Po razmeroma novih statističnih podatkih deluje na Madžarskem 94 kulturno-umetniških društev. Izhajajo štirje časopisi v jezikih narodnostnih manjšin v nakladi več kot deset tisoč izvodov. Te številke bi lahko bile še višje, če bi pripadniki narodnostnih manjšin poznali svoj lastni knjižni jezik. Toda, kje naj ga spoznajo? In zopet moramo reči: v šolah. Po podatkih ministrstva za prosveto je leta 1960 obiskovalo 29.000 učencev pouk v svojem materinem jeziku. Leta 1963 jih je bilo samo 20.000. Pozneje so se z novimi naporimi lotili oživitve pouka v materinih jezikih narodnostnih manjšin.

In rezultati? **Priznavamo, da niso bogve kako veliki. Nekaj pa je vendarle doseženo: nehalo se je zmanjševati število učencev, ki obiskujejo pouk svojega materinega jezika. Glede na dosedanje negativne pojave je to vendarle določen uspeh. So pa tudi pozitivni rezultati. Leta 1960 je delovalo na primer 60 otroških vrtec v jezikih narodnostnih skupin skupaj z 2200 otroki. Letos se je število takšnih otroških vrtcev povečalo na 78, obiskuje pa jih 2700 malčkov.**

Lerch in avstrijska rjava preteklost

Ko so oblasti priprle uglednega celovškega kavarnarja Lercha, ogorčenje ni poznalo nobenih strankarskih meja. Takoj so se našli zagovorniki, češ kaj ga boš mrcvaril zdaj, toliko let po koncu vojne, saj je bil takrat mlad, in ni vedel, kaj dela, pa pod pritiskom je bil, če on ne bi hotel, bi drugi, pa še po njem bi bilo; pa zdaj je možakar že v časti ostarel, ustvaril si je mirno življenje, si pridobil ugled, in vrhu vsega je še bolan. In na vse zadnje, končno se mora pozabiti vse, kar se je godilo pred leti in leti, kajti tudi „normalen“ umor zastara po tolikih in tolikih letih.

Ko je kancler Kreisky vpregel lani v svoj vladni voz kar pet nekdanjih aktivnih nacistov (Rösch, Frühbauer, Moser, Öllinger in njegov naslednik Weihs) so se razburjali nekateri poštene ljudje. V Avstriji je bil odmev ogorčenja bolj slaboten, zato pa je donelo glasneje v protinacističnem inozemstvu. Gonja proti vodji Judovskega dokumentacijskega centra na Dunaju, dipl. inž. Simonu Wiesenthalu, je dobila sčasoma prav tako strokovno obležje, da si moral človek misliti, kot da tičijo v ozadju ljudje z izdatnimi protijudovskimi izkušnjami. No, seveda, letos se je dalo s tem moštvo kanclerja Kreiskega kar pošteno argumentirati proti desničarskim silam v neki drugi veliki avstrijski stranki. Z nespremenjenim

moštvo, v katerem še vselej sedijo štirje bivši nacisti (zlobneži zatrjujejo, da od njih ni bil ogrožen nihče, pač pa stari in poštene socialist Häuser). Tisti, ki je po višjem namigu započel na partijskem zasedanju pred enim letom gonjo proti Wiesenthalu, je postal kar načelnik socialističnega kluba v državnem zboru.

Kaj se je potem še počuditi, ko Avstrijci nikakor ne morejo razumeti, kako je možno, da doleti bivše nacistične zločince pravica tudi šele po dolgih letih, ko bi se moralo že zdavnaj vse „pozabiti“. Kaj je potem še čudno, da dvigajo grebene večni včerajšnjaki in zahtevajo, da bi bilo končno splesti zanko „judovskemu včerajšnjaku“ Wiesenthalu. Torej proti človeku, ki si upa danes, kljub javnim grožnjam in anonimnim grozilnim pismom, zahtevati končni pravični obračun z miselnostjo in ljudmi, ki so spravili nad človeštvo brezmejno gorje.

Pravijo, da je treba pozabiti. Kar je bilo, je bilo. Mi ne smemo biti sodniki tega, kar se je dogajalo v takih „nemoralnih“ časih, kot je bila Hitlerija. Dobro. Avstrija je imela časa, zadosti časa, vse od leta 1945 naprej. Kar se je zgodilo v naši domovini protinacističnega v tem času, je sramotno malo. Če bi bili pri nas dokončno obračunali z nacizmom politično in idejno, bi danes najbrž ne bilo več treba sklepanja rok in o-

suplo ogorčenih izjav ob aretacijah nacističnih zločincev. A taka razmišljanja so po vsej verjetnosti plod utopičnega idealizma. Vsi namreč dobro vemo, kako odlično so si postlali somišljeniki in sobojevniki nacizma v avstrijski družbi. V nekaterih krogih je rjava preteklost danes edini pogoj za ugled in čast. In to v državi, nad katero je zlil nacizem ogromno gorja.

Lercha iščejo tudi italijanske oblasti. Sumijo ga namreč, da je opravljal pod vodstvom SS-ovskega potomca slovenskih staršev, Odila Globočnika, svoj krvavi posel v tržaški Rižarni.

Čudimo se le temu dejstvu. Ali vse to ni bilo znano že leta sem? Zakaj avstrijske oblasti same po sebi niso ukrenile ničesar proti uglednemu celovškemu kavarnarju, ki kliče zdaj za pričo svojo nedolžnost?

Kaže, da se skriva v naši soseski še preveč Lerchov. Kaže pa spet, da se mora javiti kaka inozemska ustanova, drugače se ne zgodi prav nič. Kajti avstrijski državljani po vsej verjetnosti nimajo dovolj moči in vpliva, ali pa morajo živeti v neprestanem sožitju z uradnimi in zasebnimi grožnjami, kot v našem primeru Simon Wiesenthal. Demokratična republika Avstrija pa ima dovolj težav in skrbi, tako da se ne more dovolj temeljito ukvarjati z zasledovanjem nacističnih zločincev in uničevanjem nacistične miselnosti. Grozi nam le eno, da bo namreč nepremagana preteklost zajedla premalo odločno sedanjost.

PAKISTANSKE ČETE NA INDIJSKI MEJI

Predstavniki indijskega obrambnega ministrstva je izjavil, da se pakistanske čete zbirajo vzdolž indijske meje v Vzhodnem in Zahodnem Pakistanu.

Predsednica vlade Indira Gandhi je opozorila, da Pakistan grozi z vojno proti Indiji. „Storili bomo vse — je dejala — da bi preprečili novo vojno, istočasno pa se mora vse ljudstvo pripraviti na to možnost.“ Ves indijski tisk je v zadnjih dneh objavil na prvih straneh in z velikim poudarkom vesti, po katerih je Pakistan poslal številne divizije na mejo z Indijo. Čete naj bi se zbirale predvsem v Kašmiru, ki je bil že dvakrat v preteklosti prizorišče indijsko-pakistanskih vojn: kot je znano, je bila zadnja vojna med obema državama leta 1965.

V sporu sta medtem posredovala Tito (ob obisku v Indiji) in Podgorni (ob 2500-letnih proslavah v Iranu, ko se je srečal s pakistanskim predsednikom Jabijo Kanom).

MALTA OSTANE ZVESTA NATO

Te dni je končal obisk na Malti italijanski podpredsednik De Martino. Njegovi pogovori z malteškim predsednikom Mintoffom so dokončno razpršili oblake, ki so se med obema državama zbrali ob malteških volilnih letošnjega 13. julija. Kot je znano (naš list je o tem tudi poročal), so zmagali laburisti; skrajna desnica NATO pa je v tem videla udarec proti njej, to je, da skuša Mintoff z otoka izriniti zahodna oporišča ter svoja pristanišča odpreti sovjetskemu vojnemu ladjevju.

Kot je pojasnil De Martino, bo v skladu z novim dogovorom Malta dala oporišča v najem Britancem za nadaljnjih sedem let, za kar zahteva 18 milijonov funtov. London je pripravljen plačati 10 milijonov, pri čemer pa še vedno računa, da bo del tega denarja dobil od zaveznikov NATO. Za preostalih osem milijonov pa se je Malta pripravljena pogajati s posamičnimi članicami NATO. Mintoff je ob tej priložnosti odločno zatrdil, da Malta slej ko prej ostaja na strani Zahoda.

DANSKA BO NAVEZALA STIKE S SEVERNIM VIETNAMOM

Danska vlada namerava navezati diplomatske odnose s Severnim Vietnamom. Sporočilo je dal v parlamentu ministrski predsednik Jens Otto Krag, ki je dejal, da namerava njegova vlada slediti zgledu Švedske, Norveške in Švice ter da bo navezava odnosov s Hanojem pomenila „prispevek v korist miru v Vietnamu“.

AGNEW OBISKAL OČETOVO ROJSTNO VAS

Potem ko je amerški podpredsednik Spiro Agnew zaključil uradni obisk v Atenah, je skupaj z ženo in hčerka odšel na „romanje“, kot je sam rekel, v očetovo rojstno vas Fargaliani v južnem Peleponezu. Spremljal ga je predsednik vojaške junte Papadopoulos.

Prva sv. liturgija v novem svetišču sv. Cirila in Metoda v Mariboru

Prelepa nedelja, dne 24. oktobra, letošnja leta je bila velika nedelja slovenskega naroda. Dopoldne posvetitev novega svetišča sv. Cirila in Metoda, ki so jo izvršili trije slovenski škofje ob ogromni udeležbi (15.000) vernikov iz vseh predelov slovenske zemlje in nato sv. maša zunaj na prostem pred cerkvijo, popoldne odnosno zvečer pa prva sv. liturgija v notranjosti svetišča.

PRIREDITEV DOPOLDNE

Kot bistri tokovi v reki so se zgrinjale množice na Tezno k novi cerkvi sv. Cirila in Metoda, ki je tako po svoji zgradbi kot po notranji opremljeni prava mojstrovina. Velika barvna okna z umetninami akademskega slikarja Staneta Kregarja, mogočni kip sv. bratov Cirila in Metoda (umetnina iz orehovine akademskega kiparja prof. Fr. Goršeta nad vhodom v cerkev, dalje glavni oltar v središču cerkve, nad katerim visi veličasten Goršetov Kristus na križu, stranska kapela s krstilnikom in tabernakljem, vse za čuda moderno, vendar umerjeno moderno, da ti je zares všeč in te dviga!

Med romarji iz tujine so se najbolj častno izkazali Korošci z 9 avtobusi in veliko z zasebnimi avtomobili, častno število od 400 do 500 vernikov. Romanje je organiziral slov. Dušnopastirski urad z g. Kopečnikom na čelu, prevoz pa je prevzelo avtobusno podjetje Sienčnik.

Posvetitev novega svetišča so opravili trije slov. škofje, dva mariborska: dr. Držečnik in dr. Grmič ter pomožni ljubljanski škof dr. Stanko Lenič, ki je zastopal odsotnega metropolita dr. Pogačnika. Celovškega škofa dr. Körtnerja je nadomeščal g. prelat Aleš Zechner. Tudi Koprškega škofa dr. Janeza Jenka je zastopal eden koprških kanonikov. Goriške romarje je vodil nadškofijski kancler dr. Rudolf Klinec.

Po slovesni posvetitvi svetišča je sledila zunaj na prostem pred cerkvijo slovesna sv. maša, pri kateri je skupaj s škofi sodelovalo več odličnih gostov-duhovnikov. Pri odličnem in ubranem petju so med sv. mašo sodelovali tudi koroški pevci iz Sel in iz St. Janža.

Prisrčno je pozdravil goste in zbrano množico prof. dr. Stanko Ojnik, ki je nosil glavno breme, težko skrb za tako hitro in srečno izgradnjo nove cerkve.

K zgraditvi pomembnega useslovenskega svetišča sv. solunskih bratov so poslali čestitke in pozdrave tudi iz tujine, tako Regensburški škof, dr. Rudolf Graber, župan mesta Elwangena Karel Wöhr in njegov notar dr. Pavel Mack. Za vse romarje bo prireditev dne 24. oktobra na Teznom ostala v svetlem, nepozabnem spominu.

PRIREDITEV ZVEČER

Kakor je bilo veličastno sodarovanje pri slovenski maši dopoldne, tako je pa bila tudi večerna daritev v staroslovanskem jeziku v bizantinskem obredu naduse ganljiva. Pri tej večerni daritvi ob oltarju, nad katerim visi mogočen križ (delo akad. kiparja Goršeta), je številna množica mariborskih domačinov s Teznega bila silno ganjena. Sv. maša v jeziku in po obredu, v katerem sta sv. brata Ciril in Metod po največ maševala (v naših krajih sta maševala tudi po rimskem obredu!), je klicala v spomin tiste slavne čase, ko je sv. Ciril

na slovenskem dvoru pri knezu Koclju maševal skupaj s svojim bratom diakonom Metodom in njunimi prvimi slovensko-panonskimi učenci, ter čase, ko je sv. Metod kot panonski nadškof po Cirilovi smrti s prvimi domačimi duhovniki, posvečenimi v Rimu, slovesno vršil vzhodno božjo liturgijo.

Tokrat so ob oltarju bili sami slovenski duhovniki: dr. Anton Koren D. J., dr. Stanko Janežič, brata Podgornika D. J. (eden duhovnik, drugi diakon), ki so opravljali sv. liturgijo, sodeloval pa je zbor domačih mariborskih bogoslovcev. Sv. maša je bila v čast sv. Cirilu in Metodu. Vse molitve in spevi so se glasili v staroslovensčini, le berilo, evangelij in pridiga so bili v sedanjem domačem slovenskem jeziku. Vsem je šlo do duše, kajti vzhodna liturgija sv. Janeza Krizostoma je nekaj čudovitega, nekaj, kar te v duhu prestavi v nebeške višave.

Glavni, vodilni duhovnik dr. p. Anton Koren je bil med sv. mašo tudi slavoslovni govornik. Svojo pridigo je strnil ob prošnji k sv. bratoma Cirilu in Metodu, ki sta ena-

PRIZNANJE VELIKEMU LITERATU:

Pesnik Pablo Neruda Nobelov nagrajenec

Švedska akademija znanosti in umetnosti je podelila čilskemu pesniku Pablu Nerudi Nobelovo nagrado za literaturo, „ker njegova poezija oživlja usodo in upanje cele zemljine s prav tako močjo, kot jo imajo naravni pojavi“.

Pablo Neruda je drugi čilski poet, katerega mu so podelili to visoko odlikovanje. Leta 1945 je bila nagrajena Gabriela Mistral. Neruda je bil že dvajset let kandidat za Nobelovo nagrado, vendar mu je niso nikoli podelili. Priznanje mu bo izročil švedski kralj Gustav Adolf 10. decembra med svečano prireditvijo v stockholmski cerkvi „Filadelfia“.

Neruda, ki je sedaj čilski veleposlanik v Parizu, je dejal novinarjem, da je zelo zadovoljen z nagrado, ki je priznanje vsemu čilskemu ljudstvu. Dodal je tudi, da mu je novico sporočil predsednik Allende po telefonu. Izjavil je, da je zelo vesel, ker so podelili zahodnonemškemu kanclerju Brandtu Nobelovo nagrado za mir, kajti njegovo delo za mir v Evropi je zaslužio tako visoko priznanje.

Brandtu Nobelova nagrada za mir

Letošnjo Nobelovo nagrado za mir so podelili zahodnonemškemu zveznemu kanclerju Willyju Brandtu. Nagrado, in sicer zlato medaljo, diplomu in 450 tisoč švedskih kron (približno 2.500.000 šil.), bodo kanclerju izročili 10. decembra v Oslu na tradicionalni svečanosti ob obletnici smrti švedskega znanstvenika Alfreda Nobela.

Predsednik posebne komisije švedskega parlamenta, ki dodeljuje Nobelove nagrade, je izjavil, da je izbira padla na Brandta „glede na njegov temeljni prispevek k utrjevanju perspektiv mirnega razvoja ne samo v Evropi, ampak na svetu. Kot vodja zvezne vlade — je dodal — in v imenu nemškega ljudstva, je Brandt ponudil roko za pomiritev med deželami, ki so bile dolgo časa sovražne. V duhu dobre volje je dosegel važne

kovredna časti sv. apostolov kot učitelja slovanskih narodov, da bi slovenske vernike utrdila v pravi veri, v notranji verski edinosti, da bi posredovala za mir in nam rešila duše za Kristusa in večno domovino.

Da so bili verniki na tekočem, kaj se godi zdaj in zdaj, so vedno sproti bili obveščeni. Vedeli so, kako vedno znova božji služabniki ob oltarju molijo za sv. očeta Pavla VI., za mariborska škofa Maksimilijana in Vekoslava in za vse navzoče. Med prisotnimi verniki je v prvi vrsti pred oltarjem bil navzoč tudi mariborski pomožni škof dr. Vekoslav Grmič skupaj s p. Bradenom, provincialom jezuitov, ter s pisateljem dr. Turnškom s Koroškega.

Slovesno je bilo spreminjenje (povzdiganje), ko je zbor pripeljal, ganljivo je bilo sv. obhajilo pod obema podobama, ki so ga prejeli številni.

Sv. daritev se je končala s tako imenovanim »mnogoletstvijem«, ko se sv. očetu pa-pežu, domačemu škofu, župniku in njegovim pomočnikom ter tudi vernikom poje pozdrav, voščilo »Na mnogaja leta«!

V krasno razsvetljeni cerkvi je to voščilo donelo in kipel v nebo z iskrenimi željami, naj bi božji hram sv. Cirila in Metoda v Mariboru klical iz nebes obilen božji blagoslov vsej slovenski zemlji in vsem slovenskim ljudem.

Td.

Pablo Neruda se je rodil v Čilu leta 1904.

Imajo ga za največjega živečega pesnika Južne Amerike, kjer berejo in študirajo njegovo delo v vseh šolah.

Pravo Nerudovo ime je bilo Ricardo Neltali Reyes y Basalto, vendar pozneje ga je uradno spremenil v Pablo Neruda zaradi velikega občudovanja do češkega pesnika Jana Nerude. Pesnik je napisal svoje prve poezije že kot sedemletni otrok, ko je skupaj z očetom železničarjem potoval po Čilu. Nekaj časa se je ukvarjal s časnikarstvom, nato pa se je posvetil politični kari-eri.

Ko je bil konzul v Španiji, je spoznal velikega pesnika in dramaturga Federica Garcio Lorco. To srečanje je pogojilo vse nadaljnje Nerudovo življenje. Ko je Lorca padel pod streli Francovih tolp, je Neruda napisal eno svojih najbolj znanih del „Španijo v srcu“.

Pablo Neruda je do sedaj napisal približno 300 pesniških zbirk, ki so jih prevedli v 80 jezikov.

rezultate pri ustvarjanju ustreznih pogojev za mir v Evropi. Kot zunanji minister zvezne Nemčije in nato, po letu 1969, kot zvezni kancler, je sprožil konkretne pobude za zmanjšanje napetosti.“

Utemeljitev dodelitve Nobelove nagrade omenja tudi podpis pogodbe proti širjenju jedrskega orožja ter sklenitev nenapadalnih pogodb z Moskvo in Varšavo. Omenjajo se končno Brandtova prizadevanja za prebivalstvo zahodnega Berlina ter važne pobude za utrditve gospodarske in politične enotnosti zahodne Evrope.

Kot se je zvedelo, so člani komisije švedskega parlamenta soglasno določili Brandta za Nobelovega nagrajenca za mir. Njegovo kandidaturo so predlagali danski ministrski predsednik Jens Otto Krag, prof. Giorgio La Pira in francoski poslanec Charles de Chambrun.

Zahodnonemški Bundestag je ob sporočilu o dodelitvi priznanja kanclerju Brandtu prekinil redno sejo, na kateri so razpravljali o proračunu za leto 1972.

Srečanje izseljencev iz Beneške Slovenije

V mestecu Herirau, nedaleč od St. Galla, je Društvo slovenskih izseljencev iz Beneške Slovenije ustanovilo novo sekcijo, ki je že šestnajsta po vrsti v Švici. Dogodek, ki je nov dokaz nenehne krepitve društva pa tudi prizadevnosti njegovih članov, so proslavili z delovno svečanostjo, na kateri so se predstavniki izseljencev iz vse Švice srečali s člani novoustanovljene sekcije.

Predstavniki nove sekcije Pio Cragnaz je v uvodnem govoru poudaril osnovno funkcijo društva, da namreč čim tesneje povezuje emigrante, tako da bodo lahko s večjo

SLOVENCİ doma in po svetu

JAKOV CIPCI 70-LETNIK

Pred kratkim je praznoval znani dirigent Jakov Cipci 70-letnico svojega uspešnega življenja, ki ga je posvetil glasbi. Kot glasbenega strokovnjaka, pedagoga in dirigenta ga poznaajo v Jugoslaviji in tudi izven meja domovine.

Od leta 1953 do 1962 je deloval kot direktor mariborske opere, poprej pa je bil dirigent Slovenske filharmonije, še prej pa direktor Tržaške filharmonije. Decembra 1969 so ga lahko v Mariboru občudovali na njegovi poslovnih predstavah ob 50-letnici umetniškega delovanja. Takrat so mu glasbeni strokovnjaki izrekli priznanje za njegovo uspešno delo na glasbenem in pedagoškem področju.

Za svoje delo je prejel tudi Prešernovo nagrado in veliko drugih priznanj ter odlikovanj.

SPOMINSKA PLOŠČA STANETU SEVERJU

Na stavbi, v kateri je Stane Sever sklenil svojo brezkompromisno in vseskozi pokončno življenjsko pot v trenutku, ko ga je morda slovensko gledališče najbolj potrebovalo, so 25. oktobra odkrili spominsko ploščo.

V imenu slovenskih gledaliških igralcev je ob odkritju spregovoril Andrej Kurent, član Drame SNG iz Ljubljane, zavezujoč se izročilo in smislu Severjevega umetniškega in kulturno-političnega creda.

Spominsko ploščo je odkril Vladimir Skrbinek, starosta slovenskih igralcev in jo izročil v varstvo prebivalcem Ribnice na Pohorju. Ko se je ravnatelj ribniške osnovne šole Franc Eržen, Severjev prijatelj in pričevalec njegove zadnje predstave, zahvaljeval za zaupanje, je sporočil, da se bo s prihodnjim šolskim letom ribniška osnovna šola imenovala po prvem med slovenskimi igralci — osnovna šola Staneta Severja.

Z letošnjim letom bodo na pobudo Gorenjske predilnice in škofjeloške občine podeljevali tudi Severjeve nagrade za najboljše igralske dosežke na področju profesionalnega in amaterskega gledališkega ustvarjanja.

učinkovitostjo zahtevali uresničitev osnovnih pravic, ki jim pritičejo, in je na prvo mesto postavil pouk slovenščine na šolah v Beneški Sloveniji, poleg tega pa odpravo vojaških služnosti ter uporabo denarja, ki gre sedaj v vojaške namene za uresničitev industrije.

Tudi Aldo Binutti, ki v društvu odgovarja za nemški del Švice, je poudaril, da hočejo emigranti delati na lastni zemlji v lastni domovini.

Daljšo poročilo je imel podtajnik društva Dino Del Medico, ki je podal pregled nad prehojeno potjo ter se predvsem ustavil pri vprašanju odnosov do deželnih oblasti in nastopu predstavnikov društva v konzultu za izseljenstvo.

Prisotne je pozdravil tudi predstavnik Slovenske kulturno-gospodarske zveze v Trstu, ki je ugotovil zelo zadovoljiv razvoj sodelovanja med zvezo in emigranti ter zagotovil vsestransko podporo SKGZ prizadevanjem društva.

Ob priliki ustanovitve nove sekcije so se izseljenci prisrčno poslovili od dosedanega tajnika društva Ada Konta, ki po devetnajstih letih dela v tujini odhaja na novo delovno mesto v domovino.

Pablo Picasso 90-letnik

25. oktobra je praznoval 90-letnico svojega življenja Pablo Picasso, največji živeči likovnik-umetnik.

Picasso je stopil v svet slikarstva kot otrok z 11 leti in je po približnih ocenah ustvaril doslej 200.000 del. Od 1892, ko se je pojavilo prvo platno z njegovim podpisom, do 1962 je ustvaril 11.094 platen, 100.000 časniških ilustracij, 54.000 ilustracij za knjige in letake, 300 kipov in keramičnih del. Fantastična številka 200.000 del ali več kot 2000 na leto bo zagotovo ostala nedosegljiva, kot je bila tudi doslej.

Picasso je sočasno dosegel še en svetovni rekord: najbolj fantastične cene za svoje slike, in to še dokler je živ. Pred tremi leti so prodali v New Yorku njegovo sliko Materinstvo na obali morja za 2.555.500 frankov. Njegove najcenejše grafike ne dobiš za manj kot 10.000 frankov.

● Francoski predsednik Pompidou je prisostvoval otvoritvi Picassove razstave v muzeju Louvre ob priliki devetdesetega rojstnega dne velikega španskega slikarja.

Prvi leksikon v slovenščini

Pri Cankarjevi založbi tečejo s polno paro priprave za izdajo prvega splošnega leksikona v slovenščini.

Prvi leksikon v slovenščini — izšel bo približno čez dve leti — bo namreč imel za osnovo „Volksbrockhaus“, ki vsako leto izide pri omenjeni nemški založbi. Slovenska izdaja leksikona bo imela nekaj nad tisoč strani (v eni knjigi) z nad 50.000 gesli, od tega približno 10.000 slovenskih in jugoslovanskih, ki jih doslej v Brockhausu skorajda ni. Posebna dragocenost bo okoli 4000 ilustracij, od tega 3300 črnobelih, 700 barvnih in še 20 političnih kart.

Založba je zbrala širok krog sodelavcev (nad 100), ki so postali tako tudi prvo slovensko „moštvo“ za opravljanje tako imenovanega leksikografskega dela. Izkušnje bodo vsekakor prišle prav kasneje pri podobnih nalogah.

Pri podpisu pogodbe med Brockhausom in Cankarjevo založbo se zdi posebej pomembno, da ne gre zgolj za dovoljenje za prevod leksikona (točneje za priredbo), temveč tudi posredovanje vsega znanja, ki si ga je renomirana zahodnonemška založba pridobila v svojem dolgoletnem izdajanju leksikonov. Sodelovanje pa bo prineslo tudi „obratno korist“ — pojmi iz slovenskega sveta bodo poslej imeli več prostora v Brockhausovih leksikonih, kjer doslej ni bilo prostora niti za Prešerna.

Ob robu povedano

VPRAŠANJE IN POJASNILO KOROŠKEMU
STUDIUM AVSTRIJSKEGA RADIA

Zadnje nedeljo je poročal celovški radio po jutranji slovenski oddaji v deželnihih novicah tudi o medvedih, teh rjavih sodobnikih, ki se priklatijo vsako leto s Kočevskega na Koroško. Šlo je za prepoved streljanja medvedov, proti kateri se je izjavilo koroško lovstvo. Zdi se, da koroški lovci le ne marajo preveč rjavčnikov na Koroškem.

Napovedovalec je poročal, koliko je medvedov na Kočevskem v republiki Sloveniji, potem pa je prebral nekaj, o čemer mogoče niti sam ne ve, da je bilo laž. Razumemo, da se Nemcem zrosi pred očmi, če čujejo ime Kočevje. (Saj letos so poromali Kočevarji v svojo nekdanjo domovino, potovanje je bilo javno napovedano). In zdaj torej naše vprašanje s pojasnilom vred:

Kdo je tisti urednik, ki odgovarja za deželne novice, ki jih je razglasil celovški radio zadnje nedeljo takoj po slovenski jutranji oddaji? Če je mogoče ugotoviti njegovo ime, mu je treba prebrati to:

„Kočevske manjšine niso izgnali krvoločni Titovi partizani leta 1945, ampak jo je poklical veliki nemški firer Adolf Hitler v svoji nedosegljivi skrbi za rast in napredek, za moč in ugled slavne in v vojskah zmogovitega nemškega naroda ‚Heim ins Reich‘ (domov v rajh). To se je zgodilo 1941, v letu nemškega, italijanskega, madžarskega in bolgarskega obrambnega napada na ekspanzionistično in imperialistično Jugoslavijo. Nemški, italijanski in madžarski branilci svojih domovin so si razdelili Slovenijo, to je najbolj severni del Jugoslavije, na tri konce. Prekmurje so osvobodili Madžari, Notranjsko in Dolenjsko z Ljubljano vred Italijani, Štajersko in Gorenjsko pa so nemški osvoboditelji vrnili presrečni materi Germaniji. Ker je bilo potemtakem Kočevsko na italijanskem, torej zavezniškem ozemlju, je dal Hitler po namigu Previdnosti poklicati Kočevarje na južno Štajersko, ki so ga nemški osvoboditelji pravkar iztrgali slovenskim zatiralcem. Kočevarji so sledili klicu velikega firerja. Toda obrnila se je bojna sreča. Leta 1945 so se morali umakniti nemški vojski iz Jugoslavije. S seboj so vzeli tudi Kočevarje in jih tako končno privedli — vsaj deloma — heim ins Reich. Tisti presrečneži prebivajo danes v Zahodni Nemčiji.“

Upamo, da bo vedel tisti nam neznan urednik celovškega radia v prihodnosti nekaj več o usodi Kočevarjev. Nikakor ni prijetno, če moraš zapustiti domovino. A, povejte nam, katere domove so zasedli Kočevarji na južnem Štajerskem. Ali ne domov pregnanih, na smrt obsojenih slovenskih družin?

Kruta pravica, ki nam jo prede zgodovina, pa ne sme nikakor biti povod za širjenje zlobnih in zlonamernih laži, ki le preveč jasno ocenjujejo njihovega očeta.

P. Odilo Hajnšek OFM - umrl

V soboto, 30. oktobra 1971, je po težki in dolgotrajni bolezni umrl p. O d i l o H a j n š e k, star 76 let.

Pogreb je bil v torek, 2. novembra, pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Maša zadušnica za pokojnega p. Odila bo v petek, 5. novembra, ob 19. uri v Mohorjevi kapeli v Celovcu.

Podrobnejše poročilo o pogrebu rajnega patra bomo prinesli prihodnjic.

Dom v Tinjah vabi na

DUHOVNE VAJE ZA III. RED

Voditelj: prelat Aleš Zechner

Od ponedeljka, 8. XI. 1971, ob 18.30 do četrta, 11. XI. 1971, ob 13. uri

Spolna poučitev in spolna vzgoja
ZA MLADINO IN ODRASLE

Za mladinski pogovor v jeseni letošnjega leta smo na željo mladine povabili primarija ginekološkega oddelka mariborske bolnice dr. Emane Pertla.

On je v vprašanih spolnosti že veliko predaval po Sloveniji in na Goriškem in Primorskem.

Razgovor bo:

ZA ROŽ IN GURE: v soboto, 13. novembra, ob 19.30 v farni dvorani v Št. Jakobu.

ZA PODJUNO: v nedeljo, 14. novembra, ob 19.30 v farni dvorani v Dobrli vasi.

V Klubu slovenskih študentov so začeli z delom

(Časnikarsko poročilo Kluba slovenskih študentov na Dunaju)

Srečanje z osmošolci
Slovenske gimnazije v Celovcu

Osmošolci Slovenske gimnazije v Celovcu so si sredi oktobra tega leta ogledali Dunaj, kakor je pač zapovedano od zveznega ministrstva za vse avstrijske srednje šole. V ponedeljek, 11. oktobra, so jih ob tej priložnosti povabili dunajski študenti v svoje prostore, v Mondscheingasse 11. Tam se je po referatu klubskega člana razvila diskusija o razmerah na Slovenski gimnaziji, o maturitetnem listu OBRAČUN in sploh o avstrijski izobrazbeni politiki, katere razredni značaj se kaže med drugim tudi v tem, da razkazujejo učencem iz zveznih dežel dunajske fevdalne napuhle palače, kot da bi bile višek dosežkov človeškega duha in umetnosti, ne pa izraz izkoriščevalske gospodarske politike različnih slaboumnih cesarjev in roparskega plemstva.

Družabni večer: sprejem novih
in počastitev starih

Namen večera, ki so ga klubaši organizirali 16. oktobra, je bil, da so proslavili tiste kolegice in kolege, ki so v zadnjih treh letih uspešno zaključili svoj študij, da so vpeljali v svoje vrste novince, ki so prišli po večini iz Slovenske gimnazije v Celovcu in da tistim, ki novih prostorov še niso poznali, le-te predstavijo.

V zadnjih treh letih je zaključilo 14 slovenskih študentov na Dunaju svoj študij. To so: na filozofski fakulteti Moritsch, Zdovc in Kulnik; na medicinski fakulteti: Wernig; na pravni fakulteti: Tischler, Grilc, Eberhard in Warasch; na tehnični visoki šoli: Kattinig; na trgovski visoki šoli: Habernik in Wrohlich; na umetnosti akademiji: Weiss; na agronomski visoki šoli: Gröblacher; ter na visoki šoli za cerkveno glasbo: Ropitz.

Predsednik Kluba slovenskih študentov, Teodor Domej, je v svojem pozdravnem govoru povedal med drugim: „Če ocenimo trenutno našo povezanost s Koroško, lahko ugotovimo sledeče: morda še nikoli poprej nismo bili dunajski študentje tako tesno povezani z dogajanjem na Koroškem in tudi z ljudmi na Koroškem. Ravno zaradi tega pa smo prišli do prepričanja, da je te povezanosti z ljudstvom še vse premalo. Da bomo lahko resnično postali povezani z njim, bomo morali natanko spoznati situacijo, ki se v njej slovenska manjšina na Koroškem nahaja. Spoznati bomo morali vse probleme, vse načine narodnostnega zatiranja in diskriminacije, predvsem pa seveda vzroke tega. Brez tega prave povezave in skupnega boja za pravice in popolno svobodo slovenskega ljudstva na vseh področjih ne more biti.“

Dr. Pavel Z d o v c, ki sodi v skupino absolventov, je nato v kratkem in jasnem referatu naslikal razvoj politične zavesti med slovenskimi študenti na Dunaju. Govoril je o štirih stopnjah politične zavesti. PRVA STOPNJA, ki traja od 1959 do 1961, se odlikuje po tem, da so vsi slovenski študenti abiturienti nemških srednjih šol. Njih znanje slovenskega knjižnega jezika je skoraj brez izjeme na prav nizki stopnji, ki ni kos zahtevnejšemu pogovoru. S seboj na visoko šolo pa prinašajo neko včasih skoraj čudaško, bukovniško, jezikovno-kulturno narodno zavest, ki so si jo izoblikovali med nemškimi sošolci. Po svojem socialnem izvoru prihajajo skoraj vsi s kmetov ali iz delavskega razreda. Večino trejo materialne skrbi. Svetovno-nazorska opredeljenost klubskih članov stopi v ozadje, vse bolj se uveljavlja enotna slovenska jezikovno-kulturna baza kot odločilna združevalna moč. Temu sledi nujno jedka študentska kritika politične, kulturne in celo kmečko-gospodarske dvotirnosti manjšinskih organizacij na Koroškem. In temu sledi tudi organizacijska osamosvojitve Kluba na nadstrankarski, svetovno-nazorski nevtralnem podlagi. Značilna za to dobo je neuničljiva jezikovno-kulturna volja, ki je bila potrebna za vsestranski prehod k slovenskemu pogovornemu jeziku — in značilna je bolj ali manj nepremišljena tradicionalna narodna zavest, ki gleda nazaj in ima izrazito folkloristično obeležje.

DRUGA STOPNJA: od zimskega semestra 1961 dalje je imel Klub svoj sedež in svoje zbirališče, v tako imenovanem starem Korotanu v Bennogasse. Dva momenta sta zna-

čilna za to obdobje: prvi konflikt med idejno osnovo demokratične in samostojne študentske organizacije in samovoljnimi, avtoritarno-klerikalnimi težnjami domovskega vodstva. Ta konflikt so študentje tedaj še popolnoma šteli v greh eni sami osebi. Brez ozirov na osebne posledice je študentska solidarnost takrat dosegla svoj prvi vrhunec. Drugi značilni moment te stopnje je začetek dotoka maturantov iz celovške Slovenske gimnazije. Hkrati se z uvedbo novega zakona o štipendiranju zboljša materialna osnova študentov.

TRETJA STOPNJA: v majskem uporu leta 1968 je koroški slovenski študent dosegel novo stopnjo politične zavesti. Vzrokov upora v novem študentskem domu Korotan ni več iskal v eni sami osebi. Čisto jasno je spoznal, da gre za osnovni konflikt z določenimi nazori in mogočno razpredeno organizacijo, ki sloni na milijonih. V spopadu

s klasičnim koroškim klerikalizmom in njegovim pojmovanjem narodne zavesti se je tako tudi prizorišče spopada vsaj deloma že prestavilo z Dunaja v Celovec. Na vrhu tega spopada so imeli študentje tudi priložnost spoznati presenetljivo sorodnost obeh zatiralskih sistemov: nemškonalnega in slovenskoklerikalnega. Ves desničarski nemškonalni tisk je namreč le-tega odločno podpiral v boju zoper uporne slovenske študente. Kljub vzorni solidarnosti prav zaradi omenjenega položaja študentje svojih teženj tedaj niso mogli uveljaviti. Vendar so ti dogodki okrepili njih samozavest in odločno priostrili njih družbeno kritičnost.

SEDANJA STOPNJA: se odlikuje po tem, da se med študenti razvija tudi v sklopu z izven-klubskim delovanjem aktivna, perspektivna (Dalje na 5. strani)

Janko Oitzl - umrl

V sredo, 3. novembra 1971, je na Polani pri Bistrici v Rožu umrl Janko Oitzl, v 95. letu starosti. Pogreb dragega pokojnika bo v petek, 5. novembra, ob 15. uri popoldne iz mrtvašnice v Svečah na tamkajšnje pokopališče.

Na soncu in v morju

(Z bralci našega lista kramlja Alojzij Vauti, selski župnik)

Tisto nedeljo, 5. septembra, je bilo v Loparju na severu Raba na podružnici proštenje, po naše žeganje. Peljali smo se tja. Ljudi se je zbralo veliko, še moških precej. V mali cerkvi pa bi ljudje ne dobili prostora, zato se je božja služba vršila zunaj na prostem. Na ozkem, okoli 4 metre širokem prostoru, ob cerkvi na griču, se je gnetla množica, a se je dostojno obnašala in sodelovala. Peli so vsi, a silno zategnjeno in imel sem vtis, da poje vsak svojo melodijo. Tudi popoldne je bila ena božja služba, tudi dobro obiskana.

Naslednjo nedeljo je bilo iz vseh škofij reške metropolitije skupno romanje na Trsat. Tudi iz Barbata se ga je udeležilo precej vernikov z župnikom vred. Zato sem doma opravil božjo službo jaz. Maševal sem v slovenskem jeziku, berili in evangelij je v hrvaškem jeziku prav jasno bral mož, cerkveni ključar, letoviščarjem Nemcem, pa Pepi nemško. Pridigal nisem, znam hrvaško še premalo, pa saj je dvojno branje trajalo precej časa in dolga božja služba ljudem rada preseda. Vse pa se je lepo izvršilo in vsi smo bili zadovoljni. Cerkvena oblast se trudi, da letoviščarjem nudi božjo službo v njihovem jeziku.

Četrti dan po našem obisku v Selcah sta nam gospoda vrnila obisk. Pridružil se jim je pa kotmirski gospod Maksej, ki je tudi letoval tam doli. Iz Senja so uporabili trajekt do Loparja, vrnili pa so se preko Jablanca.

Po večerih sem, kakor doma okoli devete ure, smuknil v posteljo, tovariši so se pa radi peljali v mesto Rab poslušat godbo in pjevačice. Na zadnjem takem obisku se jim je pa nekaj posebnega pripetilo. Poslušajte!

Vsi trije so doma vneti lovci, na lov pa seveda niso mislili, saj se jim še ribe loviti ni ljubilo. Pa so vendar imeli lovsko srečo. En divji zajec je opazil, da ti lovci nimajo puške s seboj, pa se je hotel iz njih malo ponorčevati, jim figo in osle pokazati prav ob blizu. Hitro je pridiral na cesto, a avto je bil še hitrejši, kolo ga je pritisnilo in zajček je obležal na cesti. Vozilo se je ustavilo, izstopili so, šofer je pohitel nazaj in prine-

sel dolgouhega ranjenca. Ko so ga pa na tleh opazovali, je ta zbral vse svoje življenjske sile in pobegnil šepajoč. Toda Peter se je zagnal s palico za njim in ga z njo tako nemilo pobijal, da je bil kmalu „hin“, „hin“ pa je bila tudi njegova palica, vso je zdrobil v svoji lovski vnemi. Drugi dan sem videl zajca viseti obešenega na zadnjih nogah in kuharica mu je z nožem slačila kožuh, zraven pa računala, kolikokrat bo zajec pečen ali v guljaževi omaki prišel na mizo. Invalidu Petru sem začasno odstopil svojo palico, doma mi jo je pošteno vrnil, ker ni eden od tistih, ki menijo: kar sem si izposodil, je moje, mi ni treba vrniti!

Po lepem prvem tednu našega bivanja na Rabu se je vreme poslabšalo, ohladilo, nebo se je pooblačilo in po treh suhih mesecih je večkrat malo deževalo. Končno pa je začela pihati mrzla bora in nas silila ostati v sobi. Ne vem, kdaj in kako sem se prehladil, glava mi je postajala težka, moral sem v posteljo, termometer je pokazal vročico do 39 stopinj. Župnik in kuharica Rahela in vsi moji tovariši so mi kazali sočutje in skrb. Poklicani zdravnik, mlad in zelo prijazen, je zapisal zdravila za odvrnitev kakega vnetja, proti nahodu in bronhitisu. Učinkovala so, naslednji dan je vročica prenehala, še en dan sem prebil v postelji, potem sem pa že spet bil pokonci, seveda precej oslavljen od vročice, a že dosti krepak za povratek domov. Na trajektu smo sedeli v avtu, zunaj je pihala bora in z močnimi penečimi se curki oblivala vozila. Precej pozno večer smo prispeli v Ljubljano in tam prenočili, naslednjo soboto, 18. septembra, pa srečno prispeli domov.

Med boleznijo sem sklenil, se ne več toliko podajati v vodo, raje sedeti v senci v varnem zavetju. Ako me Bog še pusti živeti in se še podam na morje, tega ne bom več popisoval pod naslovom „Na soncu in v morju“, marveč „V senci ob morju“.

Zdaj že je spominov mojih prazen lonec, zato tudi kramljanja mojega je konec!

Pozdravljeni!

Krščanska kulturna zveza
v Celovcu

Slovenska prosvetna zveza
v Celovcu

vabita na

pevski koncert

v soboto, 6. novembra 1971, ob 20. uri v kinodvorani v Bistrici v Rožu in v nedeljo, 7. novembra 1971, ob 19. uri v farni dvorani v Škocijanu.

Pel bo Komorni moški zbor iz Celja pod vodstvom prof. Egona Kuneja. Gostujoči zbor je nosilec Gallusove plakete, kar je najvišje odlikovanje za amaterski pevski zbor v Sloveniji. To pa je hkrati najboljši dokaz, da bomo imeli priložnost prisluhniti pesmi enega najboljših pevskih zborov v Sloveniji.

K številni udeležbi vabita prireditelja.

Ali bomo to še dolgo trpeli?

V „Katedri“, listu mariborskih študentov, je napisal nedavno B. Gerlič sijajen članek pod gornjim naslovom, ki ga posredujemo našim bralcem. Menimo, da je vsak komentar odveč! (Op. ured.)

Na mariborskem glavnem trgu stoji ka- žipot, ki med drugim pove tudi to, da je do Klagenfurta toliko in toliko km v zahodni smeri. Podoben kažipot je tudi v bližini kolodvora pa še v marsikaterem našem mestu in na prenekaterem našem križišču stoji ka- žipot, ki govore, da je takoj za mejo na av- strijski ali pa na italijanski strani mesto ali kraj, ki ga vsi poznamo z našim, slovenskim imenom. Na kažipotu pa tega, našega slo- venskega imena ni opaziti, pa če imaš še tako dobre oči.

Pred dvema letoma so bile naše mesnice in mnoge druge trgovine nabito polne z Av- strijci, ki so pri nas kupovali blago. Cene so se dvignile in Avstrijec ni več k nam, vsaj tako množično ne prihajajo več. Ta- krat, ko so še prihajali, je bilo večini naših ljudi to skrajno odveč in so neprenehoma nergali nad njimi. A kljub temu danes tru- moma hodijo tudi v Klagenfurt nakupovat ne le predmete, ki so pri nas nedosegljivi ali zelo dragi, ampak tudi množico čisto vsak- danjih stvari, kot so pisma, riž, razni kiča- sti okraski (svečniki z „narodnimi“ — avstrij- skimi! motivi itd.), posodo, umetno cvetje in celo toaletni papir — med njimi so tudi biv- ši borci in sedanjí funkcionarji, ki še sedaj protestirajo proti zanemarjanju meddržavne pogodbe z italijanske in avstrijske strani — češ da ni dvojezičnih krajevnih napisov, da ne upoštevaajo določil o uporabi slovenske- ga jezika itd. itd.

Pravzaprav res ne vem, zakaj naj bi Av- strijci na svojih kažipotih napisali tudi Ce- lovec, če pa niti mi ne napišemo drugega kot Klagenfurt. Ali pa Villach (za tiste, ki po- znajo le cestne oznake, naj povem, da je to naš Beljak), ali pa Bleiburg, ki smo ga ne- koč imenovali tudi Pliberk, pa Udine, za ka- tere na starejših zemljevidih ugotovimo, da

so bile nekoč Videm, Treviso je bil Trbiž itd. itd. itd.!

Naši rojaki, državljani sosednjih držav, s katerimi naj bi po splošnih načelih naše zu- nanje politike gojili predvsem in samo pri- jateljske stike, se morajo boriti za vsako najmanjšo narodnostno „pravičico“, mi pa jih tukaj, v svobodni domovini podpiramo z raznimi protesti, resolucijami itd.

Prav gotovo so naši rojaki v zamejstvu vznikli nad čistostjo slovenskega jezika v dnevniku Večer, ki objavlja nelektorirane reklame avstrijskim partnerjem, neskončno so nam bili hvaležni, ko smo priredili mani- festacijo in festival jugoslovanske konfekci- je pod okriljem podjetja Jeklotehna iz sta- rega slovenskega mesta Maribor z naslovom Modifest in ko so videli ali izvedeli, da je

ZA NAŠE KUCHARICE:

Tekmovanje v kuhanju pravih domačih jedi

Portorož je za konec sezone še enkrat pretreslo. Tako močno, da so želodčni sokci od veselja hrupno zadrgetali. Revija „Ei- leona“ je namreč v taverni hotela Metropol v Luciji priredila tekmovanje brak v kuha- nju pravih, domačih jedi.

Sedemnajst žensk je kuhalo in eden mo- škí je tudi prišel, tako da je bila kuhinja v taverni kar premajhna za vse večše vrteče kuhalnice iz vse Jugoslavije.

Ej, kako dobri recepti se še valjajo po slovenskih dimnjačah in nič po kuharskih leksikonih priznanih strokovnjakov. Ste že mogoče slišali za gorenjske krape? Marija Pretnar jih zna narediti. Še sedaj jih mečejo v lonc ponekje v planšarskih kočah. Kašo zavreš, osoliš in notri zamešaš skuto ter zabeliš s čebulo. Narediš cmoke in jih ka- kih dvajset minut kuhaš. Cmoke razrežeš in nasuješ nanje zabelo iz gorenjske zaseke. Še zeleno solato ješ zraven in si napokaš želodec za ves dan.

je trenutno vprašanje medsebojnega prizna- nja diplom med Jugoslavijo in Avstrijo, ki onemogoča Koroščem, da bi lahko študirali na ljubljanski univerzi in bi jim bil študij pri- znan v Avstriji. Rektor univerze je povedal, da je trenutno na voljo osemindvajset ští- pendij koroškimi študentom na univerzi v Ljubljani, če se bodo odločili za študij tam.

Izražena je bila tudi zamisel o ustanovitvi stalnega študijskega oddelka na univerzi v Ljubljani, ki bi razvijal študije o zamejstvu in na katerem naj bi čim bolj sodelovali za- mejci sami. Ta oddelek naj bi proučeval pravni položaj zamejstva, možnosti gospo- darskih stikov med matično domovino in zamejstvom, posredniško vlogo manjšine v trgovini s sosednimi državami, kulturo in etnografijo, skratka vse življenjske silnice zamejskih slovenskih skupnosti.

Težavne razmere slovenstva na Koroškem

Pred kratkim sta se mudila v visokošol- skem domu Korotan na Dunaju na svoji po- ti iz Prage domov rektor ljubljanske univer- ze prof. dr. Mirjan Gruđen in dekan filozof- ske fakultete ljubljanske univerze dr. Dra- gotin Cvetko. Imela sta srečanje s koroškimi in drugimi študenti, ki prebivajo v Korotanu, in se zanimala predvsem za problematiko slovenske skupnosti na Koroškem. Koroški študentje so oba gosta seznanili s težavni- mi razmerami, ki jih preživlja slovenstvo na Koroškem.

V pogovoru so se tudi izoblikovala stali- šča, kako naj bi matična domovina čim bolj uspešno pomagala zamejski skupnosti. Dipl. jur. Filip Warasch je prikazal predvsem prav- ne možnosti, ki bi se mogle ob pomoči ma- tične domovine izoblikovati za varstvo ko- roške slovenske skupnosti. Najbolj pereče

V Klubu slovenskih študentov so začeli z delom

(Nadaljevanje s 4. strani)

živna in ne-folkloristična narodna zavest. Ta zavest prehaja v socialno in razredno, ozi- roma: narodno zavest in narodno problema- tiko študentje ne vidijo več izven (ali nad) splošnim družbenim razvojem, temveč jo obravnavajo na podlagi razredne oprede- ljenosti avstrijske in koroške družbe. Študi- rajjo politično in ekonomsko literaturo in po- skušajo razčleniti koroško družbo posebno glede na socialno demokracijo in njeno na- rodnostno politiko. Vštric s tem se bavijo z empirično sociološko analizo slovenskih va- si na južnem Koroškem in prispevajo svoj delež k politizaciji širših krogov predvsem med dijaško, kmečko in delavsko mladino.

Kot zadnji je na kratko spregovoril za- stopnik kladivarske skupine — tiste skupine, ki bistveno prispeva k izoblikovanju seda- nje stopnje politične zavesti med dunajski- mi slovenskimi študenti. Mirko M e s s n e r, študent germanistike in slavistike, je med drugim dejal: „Avstrijski izobrazbeni sistem, ki ga boste tudi vi novi kmalu pogruntali tu na univerzi, se ne razkrinka sam v prvi vr- sti z dejstvom, da praviloma izključuje de- lavce in kmete — to se bo v sklopu social- demokratskih reform itak kmalu spremenilo —, razkrinka se predvsem z vsebino uč- nih načrtov in tega, kar nas pri predavanjih in seminarjih spravlja na rob obupa. Univer-

za in visoke šole se bavijo čisto zavestno in hladnokrvno z dobro premišljeno indoktri- nacijo v vseh strokah, od germanistike pre- ko jusa do ekonomije, ki naj usposobi nas študente, da bomo dobri hlapci razčloveče- ne in nasilne kapitalistične družbe. Ta izob- razba je privedla do tega, da se je večji del naših slovenskih študentov, ne da bi se za- vedal, odpovedal svojemu razredu, svoji kul- turni tradiciji, da se je prodal sistemu, ki iz- korišča naše ljudstvo. Vsak novi koroški študent, ki je prišel iz delavske ali kmečke družine in se je po končanem študiju zapi- sal z dušo in trebuhom kapitalu, ki je po- stal njegov upravnik ali pa celo sam svoj kapitalist, stoji v vrsti izkoriščevalcev. „Na- rodna zavest“ mu je potem samo neobve- zen hobi, ker mu je prva skrb lasten dobi- ček. V dokaz za to naj služi dejstvo, da ni- kjer ni čutiti tistih 250 maturantov Slove- nske gimnazije, da nikjer ni čutiti absolven- tov visokih šol in pedagoške akademije. V radikalnem političnem gibanju koroških Slo- vencev jih ni, ker so njihovi buržuazni mr- liči pokopani v grobu kapitalističnega stan- darda in korupcije.“ O Slovenski gimnaziji je bilo povedano sledeče: „Če hoče Slo- venska gimnazija ustreči svojemu imenu, potem naj poučuje mladino manjšinske sku- pine tako, da izhaja iz položaja manjšine. Da bo to sploh mogoče, se mora — seveda

na največji mariborski kulturni prireditvi — Mariborskem tednu — z metriskimi črkami pisalo: Leibnitz, Ihre Einkavstadt. Pri sled- njem so morali biti že zato veseli, ker je bila tudi nemščina popačena!

Povabili smo okoli 2000 avstrijskih orke- strov godbe na pihala — nikoli pa, vsaj ko- likor je meni znano, kakšne slovenske kul- turne skupine iz zamejstva (izjema je SNG Trst!). In tudi na Koroškem imajo svoje pevske zборе in amaterska gledališča.

In zamejstvo joče. Na mariborskem raz- stavišču so vrele solze besa iz oči. Če še kdaj pridejo avstrijski trgovci s tako svinj- sko slovenščino v Maribor, bomo drugače spregovorili. Trgovina je eno, žalitev ljudi pa drugo.

Gobelinske slike — Za vezenje — blazine in Tepihi — Blago za Ročnodelo — Volna.

Perilo, Prsnik, Tesnik, Nogavica, Hulahupke, Otroške Stvari, Gumbi, Snale, Okrasni nasitki, Jopice, Puloverji.

Kuhar s pipo v ustih

Edini moški, ki je nastopal, je bil pravnik Marjan Mir iz Ljubljane. Kar celo kosilo — narodni menu — se je odločil pripraviti. Ce- lo večše ženske roke so v zavidanju zrle na umetno mešanje pravnika, ki je s pipo in kravatno delil jedem začimbice. In posvet z ostalimi kuharicami tudi ni izostal. Izkuš- nje so izmenjali, da bo doma še bolj prijetno sukljalo vonjave po kozicah.

Marija Horvat iz Murske Sobote je nare- dila tako prekmursko gibanico, da je bilo veselje. Kaj vse je bilo v nadevu! Od skute, zmlatega maka, do rozin, orehov, jabolk, ci- meta, sladkorja in smetane. Človek bi rekel, prehranica za angelčke. In če pomisliš, ka- ko se po hotelih trudijo s kakim omletom presenečenja in zažigajo po restavracijah ognje kot pri demonskih obredih. Kako je gibanica bolj preprosta in boljša!

Ali pa ajdovi štruklji Antonije Štrubelj. Drobtnice, pa še malo dušenega sladkega zelja za okus. Krasno!

„Prata“ postala prvakinja

Komisija, tista, ki je modrovala o tem, kaj je najboljša, je imela polne roke in usta dela. Modro so počasi premlevali jedi po ustih, da so potem lahko razglasili rezulta- te.

Devetinštiridesetletni Tončki Frelj, usluž- benki iz Srednjih Bitenj, je komisija dodelila prvo nagrado za prato.

Kilogram belega kruha, kilogram svinjine od vratu, dvanajst jajc, peteršilj, česen, po- per, čebulo, mast in črevo. Vse to potrebu- jete za prato in jo takole pripravite:

Kruh narežete, ga polijete s stepenimi jaj- ci in daste v testo dobro narezano kuhano svinjino ter začimbe. Vse skupaj temeljiteje pregneteš in natlačiš v črevo ter pečeš eno uro. Izgledalo bo kot velika krvavica, dobro pa je veliko bolj! Kuharica je kot dodatek svetovala hren.

v okviru danih možnosti — požvižgati na svojo zatirajočo funkcijo ideološke hrbe- nice vladajočega sistema; namesto tega mora podvreči vsa področja našega nacionali- stičnega sistema brezobzirni kritiki. To bi bila slovenska gimnazija. Če pa profesorji menijo, da jim je ljubši idiotski avstrijski „Lehrplan“, ker jim nič ni treba posebnega delati in je bolj udobno, potem naj spreme- ni gimnazija svoje ime. Naj se imenuje Kärntner Assimilierungs-G. m. b. H. in slo- venischer Sprache“.

Po uvodnih referatih je bilo obilo časa za osebne pogovore, ki so trajali daleč v noč. Obisk je bil za organizatorje izredno raz- veseljiv.

Trenutno redno delovanje

Po dolgem času se je spet ustanovil pev- ski zbor, ki je svojo prvo vajo že opravil. De- lovni krožek „Narodna in politična zavest na Koroškem“, ki si je izbral za podlago Pleterskijevo knjigo z istim naslovom, je svojo prvo sejo že imel. Delovni krožek o „spreminjanju marksistične kritike do Cer- kve“ bo s svojim delovanjem verjetno kma- lu pričel. Neodvisno od teh krožkov se bo- do odvijali petkovi oziroma sobotni klub- ski sestanki. Za te bodo klubaši povabili razne predavatelje in goste.

Za časnikarski referat:

Vida Obid, Ir.

Av gust Brumnik, Ir.

„Frühzeitige
Weihnachtseinkäufe
sichern größte Auswahl,
beste Beratung
und angenehme Atmosphäre“

Moje delo v Kmetijski zbornici

(Nadaljevanje s 1. strani)

ko je zarod kontroliran in je dosegel zahte- vane točke, smejo rejci prodajati od do- tične svinje plemensko blago. Tako bodo našli najboljše predelovalce krme. Namesto iz štirih kilogramov ječmena, bo prašič že iz treh kilogramov dal en kilogram žive teže. Tako bo pitanje za eno četrtno donosnejše.

Nekaj podobnega prakticirajo tudi pri bi- kih. Mladega bika dobrega potomstva pu- stijo plemeniti eno leto. Nato njegovo po- tomstvo preizkusijo na molznost in rastnost. Če to oboje odgovarja, ga šele vzamejo na postajo Perkohof in dajo seme, ki so ga dotlej shranjevali zamrznjenega, v široko uporabo.

K takim učenim stvarim je težko kaj pri- reči. Poudarjal sem samo, da je treba živino- zdravnikom praktično pokazati, kako se u- spešno osemenjuje. Nekaterim ostanejo kra- ve breje, drugim pa sploh ne, in je treba včasih zelo oddaljene živinozdravnike kli- cati, kar je spet drago, ko zaračunajo več kilometrov.

Za krožek za vzrejo in pitanje svinj v Pliberku smo zaprosili za podporo. Ravnatelj oddelka ni bil voljan kaj prispevati. Se- stavili smo odposlanstvo in se prijaviili za sprejem prezidentu zbornice. Prezident je bil bolj dostopen in nam je plačal stroške tetoviranja pujskov. Odkar je poslovodja krožka Blaž Singer nameščen v tržnem od- delku zbornice, mu dajejo na razpolago službeni čas za oskrbo krožka.

Pri rastlinogojškem odboru se je dolgo vleklo, kdo mu bo načelnik. To mesto so za- htevali zase socialisti — Arbeitsbauernbund. Ko ga je res dobil poslanec Poscharnig, mnogi bauernbündlerji (ÖVP) niso hoteli pri- hajati na seje, in je bila ta večkrat ne- sklepčna. Zato se je moglo samo poročati o delu v semenogojstvu, o sadjarstvu in vrt- narstvu in o zaščiti proti škodljivcem. Temu oddelku so pripadale tudi preusmeritve skupnosti in gradnja krmnih silosov in gnoj- ničnih jam. Tudi tukaj so nastale velike spremembe, ko je šel v pokoj stari direktor za rastlinogojstvo. Dipl. inž. Heinzl je imel boljše zveze v naših krajih, dočim je novi dipl. inž. Kreutzer bolj znan na severu Ko- roške, kjer je manj žita in krompirja kot pri nas.

Lani pa so ločili od tega oddelka še pre- usmeritvene skupnosti in jih dodelili oddel- ku za statistiko. Gradnja gnojnih jam in si- losov pa se itak več ne subvencionira in jih kmetje sami gradijo privatno.

(Konec prihodnjič)

ZASEDANJE MINISTRskega SVETA EGS

Na seji sveta zunanjih ministrov Evrop- ske gospodarske skupnosti so sklenili skli- cati v drugi polovici novembra zasedanje ministrskega sveta gospodarske skupnosti, katerega se bodo udeležili zunanji ministri, ministri za kmetijstvo in ministri za zunanjo trgovino. Zasedanje bo v Bruslju. Na njem bodo razpravljali o denarni in zunanjetr- govinski krizi, ki je nastala po ameriških go- spodarskih in denarnih ukrepih.

Zunanji ministri evropske šesterice so s presenečenjem sprejeli vest, da je danska vlada sklenila uvesti 10-odstotni dodatni da- vek na uvoz blaga. Ta ukrep je sporočil danskemu parlamentu zunanji minister, ki je dejal, da bo dodatni davek veljal do mar- ca 1973. Danska vlada je sprejela ta ukrep, da zmanjša primanjkljaj zunanjetrgovinske bilance.

Zunanji ministri gospodarske skupnosti so temeljito preučili to vprašanje v zvezi s pogajanjimi o vstopu Danske v Evropsko go- spodarsko skupnost. Ugotovili so, da ca- rinsko zaščitni ukrep danske vlade lahko usodno vpliva na zaključek pogajanj za raz- širitev EGS. Nizozemski zunanji minister je predlagal svojim kolegom, naj bi takoj uki- nili pogajanja z Dansko.

Italijanski zunanji minister Moro je pred- lagal, naj evropska šesterica zavzame do Danske podobno stališče, kot ga je zavzela do ZDA, se pravi, naj enotno nastopi, da prepreči morebitne hude posledice danske- ga ukrepa v Evropi.

10. zmaga SAK proti Trdnji vasi 7:1

Desetič zapovrstjo so zmagali slovenski študentje v nedeljo, 31. 10. t. l. v 11. kolu 2. razreda D proti Trdnji vasi s 7:1.

Nasprotniki so začeli zelo trdo in konsekvntno ter zabili tudi prvi gol. Toda naši fantje niso resignirali. Začeli so igrati bolj koncentrirano ter polagoma dirigirali tudi igro. Tako je bilo do odmora 2:1 za SAK. Gole sta dala brata Waldhauser.

Po odmoru pa igralci iz Trdnje vasi niso imeli več nobenih šans. Igro je imel docela v rokah SAK. Le publika, ki je bila večinoma iz tabora nasprotnega moštva, je še dalje navijala fanatično za Trdnjo vas. Kljub temu, da so zadali igralci SAK mnogo šans, se jim je posrečilo zvišati rezultata na 7:1. Uspešni so bili še enkrat Volti in Peter Waldhauser, Mirko Oraže, Joško Wrolich ter Gusti Zablatnik.

S to zmago je Slovenski AK spet enkrat pokazal, da je zrel za višje lige. Podprimo ga, da mu bo to tudi uspelo!

Ostali rezultati:

Labot—Važenberk 5:0
Pischeldorf—Vovbre 1:3
Galicija—Ruda 2:1
Šmihel—Metlova 0:2
Šmarjeta—St. Michael 0:0
Borovlje — Žitara vas 0:0

1. SLOVENSKI AK	11	10	0	1	53:15	20
2. Metlova	11	9	1	1	29:6	19
3. Žitara vas	11	7	3	1	45:16	17
4. DSG Borovlje	11	5	3	3	31:15	13
5. Trdnja vas	11	4	4	3	27:24	12
6. Šmihel	11	6	0	5	25:22	12
7. St. Michael/Lav.	11	3	5	3	16:23	11
8. Šmarjeta	11	4	2	5	15:27	10
9. Pischeldorf	11	4	1	6	18:19	9
10. Labot	11	4	1	6	23:27	9
11. Vovbre	11	3	2	6	15:22	8
12. Ruda	11	2	2	7	18:52	6
13. Važenberk	11	1	3	7	7:26	5
14. Galicija	11	1	1	9	11:39	3

Tekmovanje za evropski pokal narodov

Jugoslovanska nogometna reprezentanca, ki si je že z neodločeno tekmo (0:0) z Vzhodno Nemčijo v Beogradu zagotovila 1. mesto v VII. skupini pokala evropskih narodov, je v svoji zadnji izločilni tekmi z Luksemburgom v Titogradu razočarala 20 tisoč gledalcev. Tekma se je po neučinkovitosti in mlačni igri jugoslovanskega moštva, ki je nastopilo (z izjemo Džajiča) popolno, končala brez gola. Največ zaslug za ta veliki uspeh simpatičnega luksemburškega moštva ima, poleg ostalih igralcev, ki so se branili zelo požrtvovalno, vratar Moes.

Lestvica: Jugoslavija 9, V. Nemčija 7, Nizozemska 5, Luksemburg 1 točka.

V tej skupini morajo odigrati še tekmo Luksemburg—Nizozemska (17. novembra).

1. skupina:

ČSSR—Wales 1:0

Čehoslovaki so si z današnjo zmago zelo okrepili možnost napredovanja v višje kolo. Teoretično jih lahko dohite še Romuni, a je to le malo verjetno.

Lestvica: ČSSR 9, Romunija in Wales 5, Finska 1 točka.

Preostali tekmi: Romunija—ČSSR (14. novembra) in Romunija — Wales (24. novembra).

● V Amanu se je razširila vest, da se je nad samostanom Rožnega venca prikazala Mati božja. Na kraj je takoj prihitela velika množica ljudi s svečami v rokah, da bi prisostvovali „čudežu“ in molili.

Zbralo se je toliko ljudstva, da so redovnice morale poklicati policijo, ki je razpršila radovedneže.

2. skupina:

Madžarska—Norveška 4:0

V tej skupini bi en sam neodločen izid v preostalih tekmah omogočil Madžarski napredovanje.

Lestvica: Madžarska 9, Bolgarija in Francija 5, Norveška 1 točka.

Preostali tekmi: Francija—Bolgarija (10. novembra) in Bolgarija—Francija (11. decembra).

DVOBOJ FISCHER—PETROSIAN KONČAN

Bobby Fischer je zmagal v deveti partiji proti Tigranu Petrosjanu in tako postal iz-zivalec sdanjega svetovnega šahovskega prvaka Borisa Spaskega.

V deveti partiji je imel Fischer bele figure. Igrala sta francosko obrambo. Po 17. potezi belega je bil položaj po ocenah strokovnjakov izenačen. Po 32 potezi je imel Fischer možnosti, da zaigra na zmago.

Ameriški vele mojster je dobil deveto partijo in s tem dvoboj s sovjetskim vele mojstrom Petrosjanom v 46. potezi. Rezultat: 6,5 : 2,5.

PROFESOR PICCARD: MORJA BODO KMALU „UMRLA“

Profesor Jacquard Piccard, svetovalec konference Združenih narodov, ki je posvečena vprašanju človekovega okolja, je opozoril, da bi življenje v vseh svetovnih oceanih lahko izumrlo v prihodnjem četrto-stoletju, kolikor bi se s tako hitrostjo nadaljevalo onesnaženje voda.

„Prvo bo ‚umrlo‘ Baltičko morje, zatem bo prišlo na vrsto Jadransko, nato pa še ostane Sredozemskega morja,“ je izjavil novinarjem ta znani švicarski oceanograf.

Filmski režiser in igralec Peter Fonda

Peter Fonda je milijonar, toda izgleda kot hippy. Film „Easy Rider“ pomeni zanj umetniški in finančni prelom. Za Hollywood pa je Peter ostal posebej, ki ga tudi uspehi niso spremenili.

V Hollywoodu, kjer tekmuje med seboj v superlegantnosti svojih pisarn, je delovni prostor Petra Fonde edinstven — hišica v tihi stranski ulici, kjer so samo enostavne enodružinske hiše. V spodnjem nadstropju je soba s pisalno mizo. Tu sedita njegovi dve tajnici. Oblečeni sta v kavbojke, sta bos, obe imata dolge skuštrane lase.

Svojo pisarno pa ima v zgornjem nadstropju. Tu je vroče, klimatskih naprav ni. Pregrinjalo na stari zoji je preluknjano. Soba je majhna in gola. Tukaj daje Peter svojim tajnicama kratke in jasne napotke — pravi šef, ki natanko ve, kaj hoče. Skrbi za vsako podrobnost svoje produkcijske hiše, ki je pravkar končala s snemanjem filma „The Hired Hand“, s Petrom v glavni vlogi. V svoji pisarni Peter ni zvezda, tu je poslovni človek. Sploh ne zglada kot vodja bogatega podjetja, vsaj kar se tiče obleke ne. Oblečen je v preprane kavbojke in grobo modro srajco. Lasje mu segajo skoraj do ramen, nosi košato brado. Trudi se, da bi izgledal kot hippy, toda ne more skriti, da je kot sin Henryja Fonde vzgojen v najboljših šolah in da obvlada vse družabne navade.

Clane uspešne družine Fonda — oče Henry,

sin Peter in hčerka Jane — imenujejo „leteči Fondovi“. Dolgo časa je bilo videti, kot da je Peter edini, ki ne zna „leteti“. Šele svetovni uspeh. Pred tem ni imel nobene sreče.

Ko je Peter dobil idejo za „Easy Rider“ je izbral za partnerja prav tako neuspešnega hollywoodskega kolego Dennis Hopperja, ki je film režiral. Peter v zadnjih letih ni našel samo svojega umetniškega izraza, ampak tudi svojo no-tranjo svobodo.

Mladi ljudje vidijo v Petru idol. Radi bi ga imeli za svojega vodjo. Povabili so ga, da bi govoril na študentskih srečanjih. Toda Peter odklanja voditelja. „Nikomur ne bom govoril, kaj naj naredi. Kar je prav zame, še zdaleč ni nujno, da bi bilo prav za drugega. Izražam se s svojimi filmi, pesmimi, s slikarstvom, ne pa z govorjenjem. Amerika je v groznem stanju. Kmalu se bodo ljudje pobijali na cestah. Zrak, voda — vse je okuženo. Morali bi odpeljati svoje otroke odtod in jih vzgojiti kje drugje.“

Z denarjem, ki ga je zaslužil z „Easy Rider“, si je izpolnil svojo veliko željo — kupil je jahto, na kateri lahko udobno živi deset ljudi. Večkrat se s to jahto odpravi na Havaje ali na križarjenje po morju. Bleščočih oči pripoveduje: „Na mojih potovanjih po morju sem vedno zelo miren in moje misli so jasne. Krmarim čoln in on krmari mene; to mi daje občutek največjega zadovoljstva.“

„Le Monde“ kritiziral svečanosti 2500-letnice perzijskega cesarstva

„Škandalozno draga prireditve“, tako je pariški list „Le Monde“ označil svečanosti 2500-letnice perzijskega cesarstva, ki se je te dni končala v nekdanji perzijski prestolnici Perzepolis.

Toda prav Francozi so imeli od te prireditve največ gmotne koristi. Francosko podjetje Jansen, ki je že opremilo celo vrsto kraljevskih in predsedniških palač po vsem svetu, med njimi Belo hišo v Washingtonu, je zgradilo bajni tabor šotorov ob ruševinah starodavne prestolnice. Poleg tega je bilo treba zgraditi vse stranske naprave kot ceste, kanalizacijo. Vodo, ki namaka vrtove, so zajeli v gorskih pobočjih nad Perzepolo, na vrhovih pa rastejo posebne vrtnice, ki so bile vzgojene nalašč za to priložnost.

Sredi tabora stoji velikanski šahov šotor s 57 m dolgo mizo, namenjeno banketom, za obednico pa so kuhinje, v katerih je bilo te dni zaposlenih nekaj sto kuharjev, natakarjev in šefov, ki jih je dala na razpolago najrazkošnejša pariška restavracija Maxim's. Ta restavracija je imela na skrbi izbrane jedi in pijače, ki jih je kar po zračni poti pošiljala iz Pariza v Širaz, 80 km proč od Perzepole. Francozom so zaupali tudi izdelavo dragocene kristalne in porcelanske posode ter srebrnine z opremo šotorov.

Zato je bila za iranskega šaha neke vrste moralna klofuta, da je francoski predsednik Pompidou, ki je bil najprej vabilo sprejel, kasneje svoj prihod preklical in poslal le predsednika vlade Chabana Delmasa. Baje je Pompidou tako ravnal, ko je zvedel, da ne bo ne Nixon ne angleške kraljice ne Brežnjeva ne Čuenlaja.

Kljub temu ni manjkalo kronanih glav in

drugih poglavarjev držav, ki so se povabili radi odzvali, med njimi tudi Tito z ženo Jovanko. Očividno nenavadno razkošje, vredno zgodb iz „Tisoč in ene noči“, udeležencev ni niti malo vzmernilo ali pohujšalo. Zato pa je prireditve vzbudila nemalo slabe volje med prebivalstvom glavnega iranskega mesta Teherana, v svetovnem tisku pa veliko pikrih komentarjev. Iranski šah se je pred negotovanjem zavaroval na ta način, da so policijske oblasti iz previdnostnih nagibov zaprle več sto ljudi, šolam pa dale počitnice, da ne bi prišlo do neljubih protestnih stavk.

Po NAŠE ZALJUBLJEN ANTOINE

Najboljši pevec med arhitekti in najboljši arhitekt med pevci, znameniti Antoine, so-deč po izjavah, ki so jih v zadnjem času polni francoski časniki, ne more in ne more skrivati navdušenja nad Splitom, kjer je pel na zadnjem festivalu. Novinarji ne bi bili novinarji, če ne bi vrtali v Antoina, zakaj je tako navdušen nad Splitom. Po daljšem vrtnanju je le priznal, da so ga bolj kot mesto pod Marjanom, in bolj kot sinje Jadransko morje očarale prikupne Splitčanke. Pravijo pa, da je najbrže množina odveč in da mu je v nekaj kratkih dneh osvojila srce plavalasa Dalmatinka, a imena noče izdati.

TRGOVSKO PODJETJE „VOLAN“ Ljubljana

s svojimi prodajalnami v Ljubljani, Skopju, Subotici, Beogradu in Šabcu ter servisi v Ljubljani in Trbovljah se priporoča za obisk!

Otrokova daritev

Priredil Franc Kolenc

3

PRIJATELJ

Nekaj tednov pred povratkom v domovino je Mihael Ker- van še enkrat pisal Jakobu:

To je zadnji opomin. Prosim Te, odgovori mi na vprašanja, ki sem Ti jih stavil v prejšnjih pismih. Čez nekaj tednov se bom pa osebno oglašil in obračunal s Teboj zaradi dolgotrajnega molka.

Jakob ni odgovoril.

En teden po povratku je Mihael izstopil iz vlaka na postaji Sv. Rok, ki je bila za dobro uro oddaljena od Farzala.

Rdeče binkoštno jutro je na stežaj odprlo vrata cvetoči pomladi. Ptički so na vse grlo peli. Mihael si je tiho požvižgaval na poti proti Jakobovi hiši. Človek ne najde vsak dan takega prijatelja kot je Jakob. Vnaprej se je veselil iznenadenja, ki ga bo vzbudil njegov prihod.

Njegovo radost pa je od trenutka do trenutka zasenčila temna misel: zakaj že tako dolgo ni dobil od njih glasu? V naslednjem trenutku je pregnal to misel z ugotovitvijo, da je zdravnik vedno zelo zaposlen in nima časa za pisanje.

Ko je prišel iz gozda, je v daljavi kakih petsto korakov zagledal zdravnikovo vilo. Bila je nespremenjena. Mihael je pospešil korake. V vrtu je zagledal otroka. Ali je Franček? Da bi bil že tako velik? Nemogoče!

Odprl je vrata na vrt in hitel proti fantku. Ko ga je ta zagledal, se je hitro odkril in vljudno pozdravil:

„Dober dan! Ateka iščete? Pred kratkim je odšel od doma.“

Z Mihaelom se je zasukal svet. Nekaj trenutkov je molče strmel, potem je nekaj zamrmral v opravičilo, se obrnil in šel iz vrta. Pri vratih se je ozrl na tablo. Zagledal je popolnoma neznanu ime.

„Kaj je z Jakobom?“ je zašepetal.

Kot pijan je šel. Na prvo klop je sedel ter se zamislil. Njegovi prijatelji so izginili. Zakaj? Morda je nemila smrt kosila v nekdanji tako veseli hiši? ... Jakob? ... Marija? ... Franček? ... Kateri izmed teh bi umrl?

Nekoliko pozneje je pozvonil v župnišču. Župnik Sorel je bil Jakobov prijatelj in je tudi njega poznal. Upal je, da mu bo gospod mogel pojasniti zadevo.

„Gospod Kervan, vedel sem, da me boste prej ali slej obiskali,“ ga je sprejel župnik brez presenečenja.

„Gospod župnik, oprostite! Ves sem zmešan ... Ne upam izgovoriti vprašanja, ki mi stiska dušo. Smrt? ...“

„Ne,“ je odkimal župnik. „Huje od smrti ... Sedite, da se pogovoriva. Rekel sem, da je od smrti hujši udarec zadel družinico, ki sva jo oba ljubila. Bolj jasno bom govoril: ločitev je razdrila prijateljevo družinsko ognjišče ...“

„Ločitev? — Jakob bi se bil ločil od Marije? — Neverjetno ...“

„Nasprotno se je zgodilo. Saj ste poznali zdravnikovo krščansko čustvanje. On je vse storil, da bi preprečil ločitev.“

„Marija torej? — Toda zakaj? — Zakaj? ...“

„Gospod Kervan, vi ne verujete. Morda ne boste razume-

li velikih vzrokov. A glejte, včasih je za kako hišo bolje, če ni v njej Boga, kakor pa, če se zaradi njega prepirajo.“

„Ločitev je torej posledica različnosti njunih svetovnih nazorov? Ali nista mogla molče iti preko teh kritičnih vprašanj?“

„Gospod, vi tako govorite kot vsi oni, ki lahko pozabijo na Boga. Zamislite se za trenutek v zdravnikov položaj. Posebno pomislite na to, da je z rojstvom otroka začutil na svojih ramah novo odgovornost. Sina je moral ohraniti in vero, ki jo je hotel vcepiti v otrokovo srce. Ali sedaj razumete, da se v takih okoliščinah ni bilo mogoče izogniti nespornostim in prepriro?“

„Prav imate! Za vernega človeka je to velik problem.“

„Hm, če bi v verskih stvarih bila mogoča trojna rešitev! Potem bi se namesto dveh nasprotnih trditev zedinila v tretji. Toda Bog — ali je ali ga pa ni. Tretje možnosti tu ni ...“

„Da, razumem.“

„Vem, da ste vi otroški tovariš zdravnikove žene in čutite do nje bratsko ljubezen. Smem torej odkrito govoriti. Marijini starši so se v tem pregrešili, da so otroka pahnili v vrtinec lažne znanosti. Ali je ona vedela, kam drvi? ... Brez resnega vodstva se je pečala z nejasnimi modroslovnimi vprašanji. Nič ni bolj nevarno kot površno znanje. Gotovo je, da je modroslovni študij v Mariji vzbudil častihlepno. Zdelo se ji je, da bi samo sebe zatajila, če bi se v vprašanjih, ki so jo ločili od moža, vdala. Raje je zapustila družinski krog, kjer je bila po njenem mnenju oropana svobode in možnosti, da bi sina vzgajala po svoji volji. Potrebovala bi bila nekoga, ki bi ji bil pokazal, kako veliko napako stori, ako odide.“

Moje prvo vasovanje

JANKO PEČNIK

Lep poletni sobotni večer je bil. Vovarjev Franc je pozvonil na kratko na hišni zvonec in mama je prinesla veliko glinasto skledo igličev (kaše) za večerjo na težko lipovo mizo, katera je imela v sredini lepo izrezljano sladko ime in na vsakem vogalu po eno številko letnice 1881.

Po večerji je vzel ata véliki rožni venec, kateri je visel v bogkovem kotu tik pod razpelom in vsi smo poklekli s hlapci in deklami vred za mizo in ob dolgi klopi, katera je segala od enega kota sobe do drugega. Takratna molitev rožnega venca je trajala skoroda še enkrat tako dolgo kot sedanega, kajti ob koncu je prišla na vrsto poleg nešteti očenašev in prošenj še stara in na žalost sedaj že pozabljena dolga molitev vere, upanja in ljubezni. Popolnoma sta jo znala samo oče in mati in, če mi je nekdo nekoliko pomagal pri besedah, sem jo takrat tudi še jaz skupaj spravil. Molitev je trajala dobre pol ure, tako da so mi oči neštokrat preromale vse table in njene podobe, katere so visele ob stropu stene ena za drugo od božjega razpela skoroda na vsako stran sobe iz enega kota do drugega velike družinske sobe.

Po končani molitvi rožnega venca je ata s trdo in gospodarno besedo sporočil za naslednji Gospodov dan svoj načrt, tako da je vsak prišel do maše brez kakršnega koli izgovora. Meni je ukazal:

„Anzej, ti pojdeš jutri k prvi sv. maši in nato v Vogrče k Nahbarju po par kil inkarnatke ali laške detelje.“ (To je posebna vrsta detelje, katero žival bolj nerada žre, pač pa je izvrstna čebelna paša. Seje pa se tedaj kot ajda.) Danes sem šel namreč gledat v kozoro rž; bomo morali v ponedeljek za-

Življenske resnice

- Telo se odpočije v miru, duh pa v veselju.
- Trpljenje nas utrjuje, preveč veselja pa slabi.
- Veseli ljudje naredijo več neumnosti kakor žalostni, a žalostni naredijo večje.
- Na svetu so ljudje, ki niti muhe ne morejo ubiti, rastlino pa hladnokrvno lahko puste od zaje umreti.
- Življenje, ki obstoji v glavnem iz jedi, pijače in spanja, je človeka nevredno.
- Na svetu so resnice, ki jih ne smemo vsakomur povedati, in laži, ki jih vsak rad sliši.
- Besede ne stro kosti, lahko pa srce.
- Pisma ljubljenih ljudi sežge človek takoj ali pa nikdar.
- Slabo je, če eden izmed zakoncev drugega dolgočasni, a še slabše je, če samo eden izmed njih drugega dolgočasni.
- Ljubezen nima samo pravic, temveč ima sploh zmerom prav.
- Najbolj tiha ljubezen je ljubezen do dobrega.

četi z žetvijo; ker je „mlekarica“ že bolj pozna za setev ajde, bomo pa to čebelno deteljo vsejali. Saj tudi čebele, katere bodo ostale doma, potrebujejo pašo. Boš že našel, kje je ta kmet v Vogrčah, in glej, da boš popoldan doma, da se malo odpočiješ. V ponedeljek bo hud dan. Boš moral žanjicam pridno kositi ob robovih njive, da jim boš kos. Skušal bom dobiti najmanj osem žanjic. Bova oba kosila in tako bomo njivo v enem dnevu zgotovili.

Mama, ti pa jutri tudi lahko pojdeš v cerkev,“ pravi oče mami, „bom pa jaz doma in bom južino skuhal; saj boš itak čez teden imela polne roke dela, da boš nas vse dobro in pravočasno nasitila.“

Vsi so bili veseli tega ukaza, da bo oče za nedeljo južino poskrbel, ker je vsak vedel, da ne bo kaj slabega napravil, temveč kaj nenavadnega in posebnega. V prvi svetovni vojni je bil namreč nekaj časa oficirski kuhar; čeravno mama ni bila slaba kuharica, pač pa na žalost ni imela priložnosti v mladosti, se v kakšnem tečaju izvežbati, zato je znala kuhati le to, kar se je od stare matere naučila. Oče pa je rad to njeno neizku-

šenost izrabil in se je večkrat postavil s svojo kuharsko „znanostjo“.

Prva služba božja se je vršila v poletju v domači fari že ob šestih zjutraj. Ni bilo še pet, ko me je mama prišla že v nedeljski obleki buditi. Kdaj je vstala? Gotovo že uro poprej, ker je bil že zajtrk kuhan.

„Anzej, vstani, da pravočasno prideš k maši! Poiskala sem ti majhno vrečo za tisto atejevo deteljo; v hiši na mizi ga imaš in glej, da je kje ne pozabiš. Pojdeš itak s kolesom okoli po cesti, jaz pa grem kar čez travnike okoli hiše po bližnjici skozi les. Pri Črnku na Bistrici me boš pa itak že dobil, ko pridem na cesto.“

Kakor vsako nedeljo, tako je bilo tudi tokrat, da je bila moja prva pot po maši v staro kaplanijo, kjer je imelo naše takratno prosvetno društvo svojo sobo in knjižnico. Spominjam se, da sem bil takrat od društva postavljen za knjižničarjevega namestnika in tako sem pomagal Ziljanovemu Foltu pri posojanju knjig. Par let starejši in širom naše domovine sedaj dobro znani Mirko Kumer, Črčej, kakor mu vsi pravimo, pa je bil predsednik. Po maši smo navadno imeli tam tudi svoje sestanke, deklaracije, govore itd. Srečala sva se slučajno tudi to nedeljo tukaj. Potožil sem mu svojo skrb in nalogo, katero moram ta dan še opraviti, in da sploh ne vem, kje je ta kmet v Vogrčah.

(Dalje prihodnjič)

SVIDENJE

NAPISAL P. GLUCKSMAN

Steven Stephens je pravkar vstopil v razkošno vilo, ko je hišni zvonec sunkovito zazvonil. Steven se je nasmehnil. Prav dobro je vedel, kdo stoji zunaj in čaka nanj. Sanjav smehljaj je spet žvignil čez njegov obraz, toda koj nato se je zresnil, se vzravnil in odprl vrata.

»Dober dan, Evelina!« je mirno pozdravil.

»Dober dan, Steven!« je odgovorila Evelina. Ne da bi vprašala, je vstopila v razkošno sprejemnico. Nekoliko zasopla si je ogledovala dragocene slike po stenah, čudovite orientalske preproge in prelepo pohištvo.

»Zakaj si izpremenil svoje ime, Steven? Na vratih sem brala: Charles Clifford.«

»Izpremenil sem svoje življenje, zakaj torej ne bi izpremenil tudi svojega imena?« je nekoliko pikro vprašal Steven.

Bleda je nadaljevala: »Minila so leta, Steven, dolga, trda leta samote. Nikar ne misli, da sem v stiski ali da sem prišla semkaj zato, da bi te prosila za posojilo. Nič drugega nisem hotela, kakor govoriti s teboj...«

Steven je molčal.

»Menda si nehal letati,« je naposled vprašala.

»Nepotrebno vprašanje! Sama veš, da sem bil tedaj ob oko, ob letalo, ob pilotsko diplomu, ob svojo bodočnost, ob vse hkrati...«

»Da, in nekaj dni nato — rane se ti niso še dobro zacelile — si me zapustil, mene, svoj rojstni kraj in svojo domovino. Rekel si, da boš ostal v tujini samo nekaj dni... In zdaj je minilo pet dolgih let in še se nisi vrnil domov, Steven!«

Kajpak se je vsega spominjal, tako natančno, kakor bi se bilo včeraj zgodilo. Ali naj bo njegova ljubljena, lepa Evelina vse življenje žena polslepca, pohabljenega letalca brez letala, brez poklica in brez bodočnosti? Njena družina je tako zmerom spletakarila proti njemu, proti poroki z njim in proti njegovemu poklicu: torej bo njej in Evelini prav, če jo bo zapustil, če ji bo spet vrnil svet vseh možnosti...

»Ali ti gre dobro, Evelina?« je vprašal nekoliko mehkeje.

»Ne tako dobro, kakor tebi, Steven,« je trpko odgovorila. »Če naj sodim po tej hiši, po tej sobi...«

»Naredil sem si pač nekaj denarja...« je v zadregi odgovoril.

»Zakaj si me zapustil?« je spet vprašala. »Samo to bi rada izvedela.«

Zdaj je bilo tu — to vprašanje, ki se ga je bil zmerom tako bal. Videl je, da so njegove sinje oči uprte vanj, in bral je v njih globoko, iskreno sočutje. O, kako je sovražil to sočutje! Prebledel je.

»Ker te nisem več ljubil, ker sem te bil sit... Zdaj veš!«

Jesenski čas

Jesenski čas
oj lepi čas,
z vso krasoto
nas obdajaš.

Jesenski čas,
bogati čas —
za vsakega
darov imaš.

Jesenski čas,
spodbujaj nas,
da pohitimo
in vse postorimo!

Ti ljubi čas,
spominjaj nas
na naš človeški
jesenski čas!

Karolina Haderlap, Lepena

Vsa barva je izginila z njenih lic. Omahnila je proti vratom.

»Steven, ko sem te bila danes zagledala, sem šla za teboj. Bila sem prepričana, da te bom pregovorila, da se boš vrnil. Srce mi je obstalo, ko sem te zagledala. Videla sem, kako si šel, počasi, sključeno. Vendar sem mislila, da se samo pretvarjaš. Morda nočeš, da bi te spoznala, iz vzroka, ki ga ne poznam.« Za čas je utihnila, potem pa mirneje nadaljevala: »Hotela sem ti samo povedati, da sem čakala nate. Čakala, upajoč, da me boš morda le potreboval in se vrnil k meni. Zdaj pa, ko sem videla tvoj novi dom, razumem, da ti ni do mene. In niti za trenutek ne maram ostati v hiši, ker sem nezaželen gost! Zbogom, Mr. Clifford!« je še zaklicala in vrata so se zaprla za njo.

Negibno je Steven obstal v sprejemnici. Tedaj je zazvonilo. Morda le še ni prepoznano, morda se je vrnila? Mogoče ga bo razumela? Spet ga je zvonec zbudil iz premišljevanja. Avtomatsko je odprl vrata in vljudno stopil stran, toda na njegovem obrazu je bilo veliko razočaranje, kajti namesto Eveline se je pojavil na pragu debelušen gospod, lastnik stanovanja.

»Dober dan, Mr. Clifford,« je pozdravil Steven.

»Upam, da mi boste drugič hitreje odprli vrata, Steven, nemarnih ljudi ne trpim okrog sebe...«

Hude posledice. — Zdravnik obišče svojega bolnika in ga vpraša: »No, kako gre? Gre bolje? Ste naredili tako, kot sem rekel?« — »Da, gospod doktor, a mi je silno žal.« — »Žal? Kako to?« — »No, rekli ste, da je dobro, če bi spal pri odprtem oknu.« — »Seveda.« — »No, dal že prvo noč, ko sem spal pri odprtem oknu, mi je izginila ura z verižico...«

Mihael se je trpko nasmehnil in odgovoril:

„Da, potrebovala bi takega človeka. A bilo je ravno nasprotno. Često je imela ob sebi prijatelja, ki jo je utrjeval v zmotah in ki ga sedaj teži zavest, da je povzročil družinsko nesrečo.“

„Morda nase mislite?“

„Da, nase. Sedaj vem, zakaj mi Jakob ni odgovarjal na moja pisma. Še poslovil se ni. Prav je imel! — Toda najti ga moram!“

„Ne verjamem, da bi se vam to posrečilo. Jakob je zbežal iz tega kraja in se ne bo več vrnil. S seboj je vzel svojo mater in otroka. S preteklostjo hoče popolnoma pretrgati. Niti jaz ne vem, kam je odšel.“

Mihael je vzdihnil.

„Jakob me je zavrnil... Izgubil sem najboljšega prijatelja...“

„Varate se, gospod! Zdravnikovega prijateljstva niste izgubili. Ko se je poslavljaj, mi je rekel dobesedno: „Mihael bo po svojem povratku s Kitajske gotovo prišel k vam. Sebe bo krivil za to, kar se je zgodilo. Trdil bo, da je tudi njegov vpliv igral vlogo pri tem, da se je Marija obrnila proti meni in da bi bil s svojo odločno besedo Marijo pripravil do tega, da bi se obrnila od nevere...“

„Da,“ je prekinil župnika Mihael. „In da nisem izrekel te odločne besede, je bil ta vzrok, ker sem mislil, da bo Marija iz lastne moči prišla do moževega prepričanja.“

„Vaša izpoved me preseneča... Upali ste, da bo gospa Marija spet našla pot k veri? A jaz sem mislil, da vam je bilo ljubo, da vam je zdravnikova žena sledila v neveri...“

„Ne, gospod župnik! Ne morem povedati, zakaj, toda bolelo me je, ko sem videl, da Marija drvi v nevero. Takrat

bi bil moral posredovati. Moj greh je ta, da sem to zamudil...“

„Gospod Jakob vas ne smatra za krivca. Saj ste vi ravnali po svojem prepričanju. Od odkrite duše ni mogoče zahtevati, da bi izpolnjevala verske zapovedi, če sama ne veruje. Vaš prijatelj je ohranil svojo ljubezen do vas.“

„Toda zakaj me ni počakal? Tu bi moral ostati! Marija se bo prej ali slej gotovo vrnila... Sodnijska ločitev? — Košček papirja, ki se enostavno raztrga! Prišežem na to, da Marija še sedaj ljubi Jakoba.“

„Nekaj mesecev je tudi gospod Jakob upal, da se bo žena vrnila. Nekega dne pa je moral doznati, da se je nesreča spremenila v katastrofo... Žena mu je sporočila, da se je spet poročila.“

Župnik je umolknil. Čes čas je vprašal Mihaela:

„Morda poznate njenega drugega moža? Kolikor vem, je odvetnik in Marijin daljni sorodnik...“

„Rajmond Depart?“ je hlastno vprašal Mihael.

„Da.“

„To je v resnici katastrofa,“ je prikimal prijatelj. „Rajmond jo je že svoj čas hotel vzeti za ženo in je bil kar besen, ko ga je Marija zavrnila. Jakoba pa sploh ni maral, in sicer prav zaradi njegovega verskega prepričanja.“

„Torej sta se poznala?“

„Vsi trije: Jakob, Rajmond in jaz smo obiskovali isto srednjo šolo.“

„Kakšen človek je ta Rajmond?“

„Velik brezverec in sovražnik vere je. Ne morem razumeti Marije... Prej ji je bil Rajmond naravnost odvraten...“

„Jakobu je pisala, da se popolnoma razumeta, ker gledata svet z istega, materialističnega vidika.“

„Jaz poznam Marijo. V resnici ni taka kakor sama misli. Moževo versko sovraštvo bo vzbudilo v njej čustva, ki o njih misli, da so za vedno ugasnila.“

„Resno mislite?“

„Zelo resno... Uboga Marija, kake preizkušnje jo čakajo!“

„Isto je dejal Jakob, ko se je poslavljaj od mene.“

Mihael je vstal. Župnik je nekaj časa stiskal njegovo roko.

„Gospod Kervan,“ je dejal, „najino mišljenje je zelo različno, toda jaz sem vas vedno ljubil in čislal. Vaše srce je zvesto in odkrito. Molil bom za vas.“

„Gospod župnik, le eno željo imam: če je Bog, naj usliši vaše molitve!“

Kaka razlika med Mihaelovim prihodom in odhodom! Prej se mu je zdelo, da bi kar letel od veselja — zdaj ga je pa nekaj pritisnilo k tlom. Najbolj ga je grizla misel, da je sokriv prijateljeve družinske žalostigre.

JANEZ

Mihael je prevzel svoje prejšnje mesto v zunanem ministrstvu. Na Trgu zmage je najel stanovanje, ki ga je v nekaj dneh lepo uredil. Ob sobotah mu je bilo spočetka pusto. Prej se je vsako soboto popoldne odpeljal v Farzal k prijatelju Vermontu in je prebil pri njem nedelje. Sedaj je bil brez prijatelja. Odšel je, ne da bi mu bil sporočil, kam, in to je znak, da je hotel prekiniti zveze. Temu se ni čudil, ker se je čutil sokrivega Jakobove nesreče...

(Dalje prihodnjič)

TV tedenski program TV

RADIO CELOVEC

NEDELJA, 7. 11.: 7.00 Duhovni nagovor — S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo. — PONEDELJEK, 8. 11.: 13.45 Informacije — Po sledih starih šeg in navad — Domače pesmi — TOREK, 9. 11.: 13.45 Informacije — Za krmilom — Cerkev in svet. — SREDA, 10. 11.: 13.45 Informacije — Žena, družina, dom. — ČETRTEK, 11. 11.: 13.45 Informacije — Recital Roka Klopčiča na plošči — Mladinske knjige. — PETEK, 12. 11.: 13.45 Informacije — Poper in sol. — SOBOTA, 13. 11.: 9.00 Od pesmi do pesmi — od srca do srca. — 14.00 Po lovčevih stezah.

AVSTRIJSKA TELEVIZIJA

NEDELJA, 7. novembra: 15.45 Za otroke od 6. leta naprej: Lolek in boleak — 15.55 Daktari — 16.45 Kdo si? — 16.55 Za mladino od 14. leta dalje? Stiki — 17.25 Veselje ob glasbi: Werner Krenn — 17.55 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.00 Za mladino od 14. leta dalje: „Kdo ve več?“ — 19.00 Čas v sliki z vprašanjem časa — 19.30 Šport — 20.10 Beseda v nedeljo zvečer — 20.15 Kraj dejanja: Sum za umor — 21.45 Razumljivo, da me sprejme vaša milost — 22.30 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.45 Helmut Qualtinger bere Trumana Capota: „Hladnokrven“.

PONEDELJEK, 8. novembra: 18.00 Znanje — aktualno — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Avstrija — slika z Južno Tirolsko — 18.50 Film preteklosti — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Bonanza — 21.05 Poštni predal 7000 — 21.20 Šport — 22.20 Čas v sliki — nočna izdaja.

TOREK, 9. novembra: 18.00 Walter in Connie — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Kultura — aktualno — 18.50 Zahodno od Santa Fé — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Vaš nastop, prosim — 21.00 Veliki zvon — 22.15 Čas v sliki — nočna izdaja.

SREDA, 10. novembra: 10.00 TV v šoli: Kaj lahko postanem? — 10.30 V schönbrunnskem živalskem vrtu — 11.00 „Tarzan“, zmagovalac puščave — 12.10 Šport — 16.30 Za otroke od 6. leta naprej: Zlata hiša — 17.15 Za otroke od 11. leta naprej: V deželi Laponcev — 18.00 Francoščina — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Avstrija — slika — 18.50 Dragi stric Bill — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Panorama — 21.15 Zadnji opomin — 22.10 Čas v sliki — nočna izdaja.

ČETRTEK, 11. novembra: 10.00 TV v šoli: Običajno razstavo — 10.30 Angleški teater — 11.30 Montafon — 12.00 Fizika za vse — 18.00 Italijanščina — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Šport — 18.50 Slučaj od zraven — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Anton in Antonija, šaloigra — 22.05 Civilizacija — 22.55 Čas v sliki — nočna izdaja.

PETEK, 12. novembra: 10.00 TV v šoli: Rewna knjiga ali listi z datumi — 10.30 Gost pri Frideriki Mayröcker — Ernstu Jandlu — Gerhardu Rühmu — 11.25 Boj na otoku — 18.00 Zeleni svet — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Avstrija — slika — 18.50 Tako naj bi živeli — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Komisar — 21.15 Časovni potek dogodkov — 22.15 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.30 Spotoma ob koncu tedna.

SOBOTA, 13. novembra: 15.15 Koncert ORF — 16.00 Za otroke od 5. leta naprej: Hišica — 16.25 Veronika — 16.30 Za mladino od 14. leta naprej: Kaj lahko postanem? — 17.30 Za družino: Boutique — 18.00 Tedenski magazin — 18.20 „Pat in Pit“, za lahko noč — 18.25 Kultura — aktualno — 18.50 Heinz Conrads v soboto zvečer — 19.16 ORF danes zvečer — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Dober večer, sosede — 21.45 Šport — 22.30 Čas v sliki — nočna izdaja — 22.45 „Rdeča zanka“, kriminalni film.

TELEVIZIJA LJUBLJANA

NEDELJA, 7. 11.: 9.30 Pet minut po domače — 9.35 Kmetijski razgledi — 10.00 Kmetijska oddaja — 10.50 Otroška matineja — 11.40 Mestece Peyton — Športno popoldne — 18.20 Zareče sonce nad puščavo — sovjetski film — 20.00 TV dnevnik — 20.35 „Stare bajte“ — humoristična oddaja — 21.25 Videofon — 21.40 Športni pregled — 22.10 Poročila.

PONEDELJEK, 8. 11.: 9.05 Odprta univerza — 9.35 TV v šoli — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 16.10 Francoščina — 17.35 Kljukčeve dogodivščine — 6. del — 18.15 Obzornik — 18.30 S kameru po svetu: Kilimandžaro — 19.05 Mladi za mlade — 20.00 TV dnevnik — 20.35 Platon: Sokratova smrt — 21.25 Vračanje — 22.00 Poročila.

TOREK, 9. 11.: TV v šoli — 10.40 Ruščina — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 15.50 TV vrtec — 16.10 Angleščina — 17.50 T. Jansson: Čarodejev klobuk — 18.05 Risanke — 18.25 Obzornik — 18.40 Srečanje v studiu 14: Family Dogg — 19.05 Vzgoja za življenje v dvoje: Rojstvo — 19.30 Nega današnjega moškega — 20.00 TV dnevnik — 20.35 Odporniška gibanja v filmski upodobitvi: Dnevnik Ane frank — ameriški film — 23.00 Poročila.

SREDA, 10. 11.: 8.15 TV v šoli — 17.45 Doktor Dolittle — 18.15 Obzornik — 18.30 Zabavno glasbena oddaja — 19.05 Od filma do filma — 19.20 Po sledih napredka — 20.00 TV dnevnik — 20.35 M. Uskokovič: Čedomir Ilič — 21.25 Nogomet Francija: Bolgarija — 23.05 Poročila.

ČETRTEK, 11. 11.: 9.35 TV v šoli — 16.10 Osnove splošne izobrazbe — 17.15 Veseli Tobogan — 17.45 Rokomet Jugoslavija: Madžarska — 18.15 Obzornik — 18.30 Svet, v katerem živimo — 19.05 Enkrat v tednu — 19.20 Vse življenje v letu dni — 20.00 TV dnevnik — 20.35 Četrtekovi razgledi — 21.35 Maupassantove novele — 22.00 Simfonični orkester RTV vam predstavlja dr. Merkhel: Suita za komorni orkester — 22.20 Poročila.

PETEK, 12. 11.: 9.30 TV v šoli — 16.10 Osnove splošne izobrazbe — 17.35 Verne-Kohout: V 80 dneh okrog sveta — 18.15 Obzornik — 18.30 Jazz — 19.00 Mestece Peyton — 20.00 TV dnevnik — 20.35 Slavna imena: Gerard Philippe v filmu: Parnska kartuzija — 23.30 Poročila.

SOBOTA, 13. 11.: 9.35 TV v šoli — 16.30 Košarka Raborički: Jugoplastika — 18.10 Obzornik — 18.25 Mali vitez — serijski film — 19.25 TV kažipot — 20.00 TV dnevnik — 20.35 Skopje 71 — festival zabavnih melodij — 22.05 Oddelek S — serijski barvni film — 22.55 Poročila.

V NAPETEM ULSTRSKEM OZRAČJU

Izjave ameriškega senatorja Edwarda Kennedyja, ki zahteva umik angleških čet iz „britanskega Vietnama“ in združitve obeh Irsk, so izzvale zelo velike reakcije, kljub temu, da je poslaništvo ZDA že prvi dan poudarilo, da gre za strogo osebne izjave in ne za uradno stališče ZDA. Zaradi tega je britanski parlament odgovoril na številna vprašanja raznih parlamentarcev, vložena sta bila celo dva priziva v zvezi z „vmešavanjem ZDA v britanske notranje zadeve“. Prvega je predložilo 70 konservativnih poslancev, drugega pa skupina ulstrskih unionističnih poslancev.

Te dni so britanski vojaki v Londonderiju lahko še enkrat ugotovili, kako prebivalstvo podpira in ščiti mestne gverilce. Enote javne varnosti so nameravale izvesti vrsto aretacij in preiskav v katoliških četrtih Bogside in Creggan. Ko so dospeli v četrti, pa so ugotovili, da se jim je večina osumljenih oseb spretno izmuznila. Ujeli so jih le šest. Še enkrat je torej perfektno deloval alarmni sistem, ki je izredno enostaven, zaradi tega pa nič manj učinkovit. Ko se prikaže kak policist v bližini četrti,

Vsem poverjenikom in udom Družbe sv. Mohorja kot tudi vsem ostalim njegovim prijateljem in znancem sporočamo nadvse žalostno vest, da je naš dolgoletni sodelavec in neumorni dobrotnik, častiti gospod

P. Odilo Hajnšek OFM

po težki in dolgotrajni bolezni, okrepčan s tolažili sv. vere, v starosti 76 let odšel v soboto, 30. oktobra 1971, h Gospodu po bogato zaslužno večno plačilo.

Pokojnika smo položili v grob med sobrate frančiškane na pokopališču pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah v torek, 2. novembra.

Velikemu dobrotniku, vnetemu širitelju in zvestemu podporniku delovanja in obnove Družbe sv. Mohorja v Celovcu velja naša iskrena zahvala.

Maša-zadušnica za pokojnega p. Odila bo v petek, 5. novembra, ob 19. uri v Mohorjevi kapeli v Celovcu.

Naj mu bo Bog obilen plačnik! Dušo blagega pokojnika priporočamo oč. duhovnikom-sobratom v spomin pri sv. daritvi in vernikom v molitvi.

Celovec, na dan vernih duš, 2. novembra 1971.

Odbor
DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU

Živél si le za svoje drage,
vsa skrb in delo sta veljala njim.

V krščanski žalosti sporočamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je odšel po večno plačilo k vsemogočnemu Bogu naš ljubljeni oče, stari oče, tast in stric, gospod

JANKO OITZL

UPOKOJENEC

Blagi pokojnik nas je zapustil po daljši bolezni v sredo, dne 3. novembra 1971, v 95. letu starosti, okrepčan s tolažili sv. vere in tako dobro pripravljen za večnost.

Dragega očeta bomo spremili v petek, dne 5. novembra, ob 3. uri popoldne iz mrtvašnice v Svečah na tamkajšnje pokopališče, kjer ga bomo položili k zadnjemu zemeljskemu počitku.

Dušo našega očeta priporočamo v blag spomin v molitvi in pri sv. daritvi.

Polana pri Bistrici v Rožu, dne 3. novembra 1971.

V krščanski žalosti:

Hanzej, Pepej, Ludvik, Pavla in Mici, otroci,
v imenu vseh sorodnikov.

ga običajno prvi opazijo otroci, ki se igrajo na ulicah. Nemudoma stečejo tedaj do posod za odpadke in v velikim truščem vržejo ob tla pokrove. V nekaj trenutkih so vsi pokrovi na tleh in prebivalstvo cele četrti je obveščeno o bližini ali prihodu policistov. Agentom se je metanje pokrovov dolgo časa zdela igra, tako da otrokom niso posvetili preveč pozornosti.

KOLIKO ZASLUŽI U TANT

Združeni narodi iščejo novega glavnega tajnika, ker se U Tant dokončno in nepreklicno poslavlja. Ob tem se marsikomu zastavlja vprašanje, kolikšno plačo dobiva „prvi uradnik sveta“ za svoje odgovorno, napor-

no in včasih celo tvegano (smrt Daga Hammerskjolda v Hongu med uradno misijo) delo?

Ko je U Tant leta 1962 postal glavni tajnik OZN, je dobival na leto plačo 31.000 dolarjev ter za 20.000 dolarjev raznih dnevnic za reprezentančne stroške. Leta 1967 so mu plačo povečali na 41.000 dolarjev. Dnevnice pa na 22.500 dolarjev. Leta 1972, ko bo U Tanta zamenjal nov glavni tajnik, bo, kot kaže, plača večja: 50.000 dolarjev, dnevnice pa bodo ostale iste. Izračunali so, celo precej natančno, da dobiva glavni tajnik OZN skupno na uro 80 dolarjev.

HOČETE ZIDATI?

Vedno in vsak čas na razpolago odjemalcem

FERLACHER BETONWERK

J. Pagitz, Ferlach — Borovlje

Tel. 0 42 27 / 375

(Dostavljamo tudi ob sobotah!)

Iščemo PLESKARJE

tudi za zimski čas

Stalna zaposlitev s stanovanjem

Fa. SCARSINI

Koningsbergstraße 20

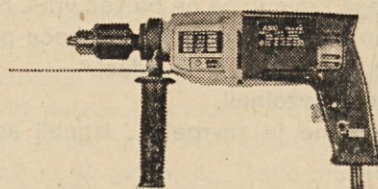
Telefon 0 42 22 — 85 174

Celovec — Klagenfurt

Vrtalne stroje (Bohrmaschinen)

že od S **580.-**

z raznimi priključki

V trgovini

Adolf in Katarina KRIVOGRAD

9143 Šmihel pri Pliberku

Tel. 0 42 35 — 34 197

Pohištvo v veliki izbiri in ob ugodnih pogojih dobavlja in dostavlja

RUTAR — Dobrla ves

POHIŠTVO vsakdo potrebuje! RUTAR ustreže vsaki želji!

A-9141 Eberndorf — Dobrla ves, telefon 0 42 36 — 281.

